

Jakt och viltvård

Sammanfattning

I betänkandet behandlas sammanlagt 89 motionsyrkanden från allmänna motionstiden 2005 om jakt och viltvård. Yrkandena berör sådant som skyddsjakt, licensjakt, älgjakt, allmän jakt på skarv, jakt ovanför odlingsgränsen, jaktbrott, jaktmöjligheter för rörelsehindrade m.m. Utskottet avstyrker samtliga motionsyrkanden med hänvisning till bl.a. det pågående arbetet på området och EG:s rättsakter.

I betänkandet finns 20 reservationer.

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	6
Ärendet och dess beredning	6
Utskottets överväganden	7
Skydds jakt med tillstånd m.m.	7
Skydds jakt på initiativ av enskild utan tillstånd	9
Beslutsnivån	11
Jakt på älg	13
Jakt på skarv m.m.	15
Småvilts jakt ovanför odlingsgränsen	17
Jaktbrott m.m.	19
Vissa övriga rovdjursfrågor	21
Klöv vilt m.m.	23
Jakt på gäss och jakt på morkulla	24
Jakt på säl	25
Jakt och viltvård m.m.	26
Reservationer	29
1. Skydds jakt med tillstånd, punkt 1 (v, mp)	29
2. Skydds jakt med tillstånd, punkt 1 (kd, c)	30
3. Licens jakt på varg, punkt 2 (m)	31
4. Licens jakt på varg, punkt 2 (kd)	32
5. Skydds jakt på initiativ av enskild utan tillstånd, punkt 3 (m, fp, kd, c)	33
6. Beslutsnivån vad gäller skydds jakt, punkt 4 (m, kd, c)	33
7. Lokalt och regionalt inflytande, punkt 5 (kd)	34
8. Subsidiaritetens principens tillämpning på jakt- och rovdjursfrågor, punkt 6 (m, c)	35
9. Dubbelregistrering av älg jakt m.m., punkt 8 (m)	35
10. Allmän jakt på skarv m.m., punkt 9 (m, fp, kd, c)	36
11. Jakt och friluftsliv ovanför odlingsgränsen, punkt 10 (m)	37
12. Jaktgäst vid lodjurs jakt, punkt 13 (kd)	37
13. Vissa övriga rovdjursfrågor m.m., punkt 14 (v, mp)	38
14. Vissa övriga rovdjursfrågor m.m., punkt 14 (m, kd, c)	39
15. Klöv vilt m.m., punkt 15 (m, fp)	39
16. Klöv vilt m.m., punkt 15 (mp)	40
17. Jakt på gäss, punkt 16 (m)	41
18. Jakt på morkulla, punkt 17 (m, c)	41
19. Jakt på säl, punkt 18 (m)	42
20. Jakt och viltvård m.m., punkt 19 (m)	42
<i>Bilaga</i>	
Förteckning över behandlade förslag	44
Motioner från allmänna motionstiden hösten 2005	44

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Skyddsjakt med tillstånd

Riksdagen avslår motionerna 2005/06: MJ325 yrkande 2, 2005/06: MJ363, 2005/06: MJ459 yrkande 2, 2005/06: MJ476 yrkande 2, 2005/06: MJ529 yrkandena 6 och 7 samt 2005/06: N243 yrkande 15 i denna del.

Reservation 1 (v, mp)

Reservation 2 (kd, c)

2. Licensjakt på varg

Riksdagen avslår motionerna 2005/06: MJ251 yrkande 5, 2005/06: MJ487 yrkande 12 och 2005/06: MJ542 yrkande 4.

Reservation 3 (m)

Reservation 4 (kd)

3. Skyddsjakt på initiativ av enskild utan tillstånd

Riksdagen avslår motionerna 2005/06: MJ206, 2005/06: MJ238, 2005/06: MJ251 yrkande 6, 2005/06: MJ263, 2005/06: MJ270, 2005/06: MJ275 yrkande 1, 2005/06: MJ305 yrkande 2, 2005/06: MJ314 yrkande 1, 2005/06: MJ350 yrkande 6, 2005/06: MJ365 yrkande 1, 2005/06: MJ394 yrkande 22, 2005/06: MJ406 yrkande 1, 2005/06: MJ407, 2005/06: MJ450 yrkande 2, 2005/06: MJ475 yrkande 2, 2005/06: MJ487 yrkande 11, 2005/06: MJ512 yrkande 1, 2005/06: MJ529 yrkandena 4 och 5, 2005/06: MJ542 yrkande 2, 2005/06: MJ578, 2005/06: MJ584 och 2005/06: N243 yrkande 15 i denna del.

Reservation 5 (m, fp, kd, c)

4. Beslutsnivån vad gäller skyddsjakt

Riksdagen avslår motionerna 2005/06: MJ487 yrkande 10, 2005/06: MJ529 yrkande 8 och 2005/06: N243 yrkande 10.

Reservation 6 (m, kd, c)

5. Lokalt och regionalt inflytande

Riksdagen avslår motionerna 2005/06: MJ251 yrkande 7, 2005/06: MJ275 yrkande 2, 2005/06: MJ314 yrkande 4, 2005/06: MJ517 yrkande 2 och 2005/06: MJ529 yrkande 10.

Reservation 7 (kd)

6. Subsidiaritetsprincipens tillämpning på jakt- och rovdjursfrågor

Riksdagen avslår motionerna 2005/06: MJ305 yrkande 1, 2005/06: MJ450 yrkande 1 och 2005/06: MJ487 yrkande 2.

Reservation 8 (m, c)

7. Jakt på älg

Riksdagen avslår motionerna 2005/06:MJ450 yrkande 3 och 2005/06: MJ529 yrkande 2.

8. Dubbelregistrering av älgjakt m.m.

Riksdagen avslår motionerna 2005/06:MJ287, 2005/06:MJ305 yrkande 5 och 2005/06:MJ487 yrkande 8.

Reservation 9 (m)

9. Allmän jakt på skarv m.m.

Riksdagen avslår motionerna 2005/06:MJ228 yrkandena 1 och 2, 2005/06:MJ269 yrkandena 1 och 2, 2005/06:MJ272 yrkande 2 i denna del, 2005/06:MJ293 i denna del, 2005/06:MJ305 yrkande 4 i denna del, 2005/06:MJ313, 2005/06:MJ328 yrkande 5, 2005/06: MJ373, 2005/06:MJ389, 2005/06:MJ409, 2005/06:MJ446 yrkande 40 i denna del, 2005/06:MJ450 yrkande 4, 2005/06:MJ451 yrkande 2 i denna del, 2005/06:MJ470, 2005/06:MJ487 yrkande 18 och 2005/06: MJ585 yrkande 14 i denna del.

Reservation 10 (m, fp, kd, c)

10. Jakt och friluftsliv ovanför odlingsgränsen

Riksdagen avslår motionerna 2005/06:MJ487 yrkande 7, 2005/06: MJ529 yrkande 3 och 2005/06:MJ555.

Reservation 11 (m)

11. Utländska jägares rätt till småviltsjakt ovanför odlingsgränsen

Riksdagen avslår motionerna 2005/06:MJ265 och 2005/06:MJ311 yrkandena 1 och 2.

12. Jaktbrott m.m.

Riksdagen avslår motionerna 2005/06:MJ512 yrkande 2 och 2005/06: MJ517 yrkande 1.

13. Jaktgäst vid lodjursjakt

Riksdagen avslår motion 2005/06:MJ529 yrkande 9.

Reservation 12 (kd)

14. Vissa övriga rovdjursfrågor m.m.

Riksdagen avslår motionerna 2005/06:MJ296 yrkande 1, 2005/06: MJ305 yrkande 3 och 2005/06:MJ517 yrkandena 3 och 4.

Reservation 13 (v, mp)

Reservation 14 (m, kd, c)

15. Klövvilt m.m.

Riksdagen avslår motionerna 2005/06:MJ440 yrkande 8 och 2005/06: MJ449 yrkande 23.

Reservation 15 (m, fp)

Reservation 16 (mp)

16. Jakt på gäss

Riksdagen avslår motion 2005/06:MJ310.

Reservation 17 (m)

17. Jakt på morkulla

Riksdagen avslår motionerna 2005/06:MJ487 yrkande 19 och 2005/06: MJ561.

Reservation 18 (m, c)

18. Jakt på säl

Riksdagen avslår motionerna 2005/06:MJ285 yrkande 1 och 2005/06: MJ585 yrkande 14 i denna del.

Reservation 19 (m)

19. Jakt och viltvård m.m.

Riksdagen avslår motionerna 2005/06:MJ345 och 2005/06:MJ487 yrkandena 1 och 4.

Reservation 20 (m)

Stockholm den 6 april 2006

På miljö- och jordbruksutskottets vägnar

Catharina Elmsäter-Svärd

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Catharina Elmsäter-Svärd (m), Åsa Domeij (mp), Sinikka Bohlin (s), Alf Eriksson (s), Rune Berglund (s), Rolf Lindén (s), Christina Axelsson (s), Lars Lindblad (m), Carina Ohlsson (s), Sverker Thorén (fp), Jan Andersson (c), Jan-Olof Larsson (s), Bengt-Anders Johansson (m), Christin Hagberg (s), Björn von der Esch (kd), Sven-Erik Sjöstrand (v) och Marie Wahlgren (fp).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

Utskottet behandlar i detta betänkande 89 motionsyrkanden från allmänna motionstiden 2005. Flertalet av de frågor som här berörs har tidigare behandlats av utskottet i exempelvis betänkande 2002/03:MJU9 (Jakt och viltvård), betänkande 2003/04:MJU18 (Skydds jakt på rovdjur m.m.) och betänkande 2004/05:MJU7 (Jakt och viltvård). Utskottet har vidare i betänkande 2005/06:MJU6 behandlat motionsyrkanden från allmänna motionstiden 2005 rörande jakt- och viltvård i särskild ordning. Många av de motioner som här är aktuella tar upp frågor där riksdagen i huvudsak har delegerat beslutanderätten till regeringen.

Utskottets överväganden

Skydds jakt med tillstånd m.m.

Utskottets förslag i korthet

Med hänvisning främst till det pågående utredningsarbetet på området och riksdagens tidigare ställningstagande rörande rovdjurspolitiken avstyrker utskottet sex motioner (m, kd, fp, v, mp) om ändring av reglerna om skydds jakt på varg efter beslut av myndighet, såväl i utvidgande som inskränkande riktning, en motion (fp) om licensjakt på varg samt tre motioner (kd, c) om utvidgad jakt på lodjur.

Jämför reservationerna 1 (v, mp), 2 (kd, c), 3 (m) och 4 (kd).

Motionerna

Vargstammen har vuxit och är på flera håll så stor att den utgör ett hot mot lokalbefolkningens möjligheter att leva ett normalt liv. Det måste därför enligt motion MJ529 (kd) yrkande 6 bli möjligt att reglera vargstammen genom någon form av skydds jakt. Därför bör 27 § jaktförordningen (1987:905) ändras så att Naturvårdsverket kan ge länsstyrelser möjlighet att besluta om sådan jakt i län med fasta stammar av varg. Liknande synpunkter framförs i motionerna MJ487 (m) yrkande 12, enligt vilken jaktvårds kretsarna i varje kommun bör vara de som samordnar jakten över större områden, och MJ542 (kd) yrkande 4. I motion MJ251 (fp) yrkande 5 krävs att licensjakt/allmän jakt på varg omgående måste tillåtas. Det hävdas i den sistnämnda motionen att vargstammen inte bör överstiga 100 individer med den geografiska koncentration den nu har, och den nivån är redan nådd. I motion N243 (fp) yrkande 15 (delvis) yrkas att en översyn av 27 § jaktförordningen måste göras då bestämmelsen begränsar Naturvårdsverkets möjlighet att fatta beslut om skydds jakt. Skydds jakt på varg bör enligt motion MJ476 (fp) yrkande 2 tillåtas först när vargstammen nått ett antal på 200 individer och då enbart gälla utvidgad jakträtt i renskötselområdena. I motion MJ325 (mp, v) redogörs för hur en varg, invandrad från Finland, i februari 2005 sköts efter beslut av Naturvårdsverket om skydds jakt. Detta var olyckligt då utarmningen av den genetiska variationen i den skandinaviska vargstammen gör att behovet av genetiskt utbyte med den finsk-ryska vargstammen är stort. Naturvårdsverket konstaterade i sitt beslut att vargen inte skadat boskap i tillräcklig omfattning för att skydds jakt skulle kunna beviljas. Dock förelåg förutsättningar att bevilja skydds jakt enligt 27 § jaktförordningen, enligt vilken enstaka djur av bl.a. varg får dödas om djuret orsakar allvarlig skada eller olägenhet. Det inträff-

fade gör att 27 § jaktförordningen måste ändras så att det inte skall finnas möjlighet att bevilja skyddsjakt på enstaka djur som inte uppfyller kraven i 23 a § jaktförordningen.

Vad gäller lodjur så har de ökade stammarna av arten kommit att i vissa områden orsaka omfattande skador på både vilt och tamdjur. Många jägare har fått kraftigt försämrade rådjursjakt. Åtgärder behöver därför enligt motion MJ363 (c) vidtas för att en begränsad jakt på lodjur åter skall medges utanför renskötselområdet. I motion MJ529 (kd) yrkande 7 anfördes att det åter bör bli tillåtet med avlysningsjakt på lo i syfte att begränsa arten i de områden där den blivit för dominant. Motionärerna gör gällande att behovet främst gäller västra Mellansverige, där större delen av lodjursstammen finns, samtidigt som trycket från vargstammen också är stort där. Även i motion MJ459 (c) yrkande 2 anfördes att en friare jakt på rovdjur bör tillåtas när artkoncentrationen är för hög. Som exempel nämns i motionen att lodjuret inom vissa områden ökat på andra arters bekostnad på ett sådant sätt att den biologiska mångfalden hotas.

Utskottets ställningstagande

Utskottet har tidigare under mandatperioden gjort en fördjupad behandling av frågor om skyddsjakt på rovdjur, se betänkande 2003/04:MJU18 s. 6 f. Utskottet anförde därvid sammanfattningsvis att Sverige vid utformningen av rovdjurspolitiken är bundet av både konventioner och EG-direktiv. Dessa ger vissa utgångspunkter och ramar för utformningen av rovdjurspolitiken samt begränsar starkt Sveriges möjligheter att självt bestämma hur stammarna av de olika arterna förvaltas. Utskottet hänvisade också till riksdagsbehandlingen av regeringens förslag om en sammanhållen rovdjurspolitik (prop. 2000/01:57, bet. 2000/01:MJU9). Vid behandlingen av förslaget om en sammanhållen rovdjurspolitik ställde utskottet sig bakom regeringens förslag att miniminivåer för stammarna av björn, lo och kungsörn skulle fastställas. Med uttrycket miniminivå menades den nivå där stammen av en art uppnått ett sådant individantal att den kunde bedömas som åtminstone kortsiktigt livskraftig. Beträffande varg bedömde utskottet att ett etappmål i stället skulle fastställas då förståelsen hos lokalbefolkningen för utvecklingen var avgörande för vargstammens tillväxt. Utskottet avstyrkte de framförda motionsyrkandena.

Regeringen har nu beslutat tillsätta en utredning av den förda rovdjurspolitiken (Effekterna av rovdjursstammarnas utveckling, kommittédirektiv 2006:7). Av direktiven framgår bl.a. följande. Det finns skäl att genomföra en utvärdering av vargförekomstens effekter redan i dag, även om etappmålet för varg ännu inte har nåtts. Det finns också skäl att även för de andra stora rovdjuren göra en utvärdering av effekterna av stammarnas utveckling, främst efter sekelskiftet, dvs. under den tid då den senast beslutade rovdjurspolitiken varit gällande. Utgångspunkten för utredarens arbete är de av riksdagen fastställda målen för en sammanhållen rovdjurspolitik. Med denna utgångspunkt skall utredaren beskriva den situation som i dag

råder och den utveckling som kan förväntas beträffande rovdjursstammarna. Utredaren skall beskriva vilka åtgärder som har vidtagits för att förhindra och förebygga olägenheter samt föreslå hur kvarstående problem kan åtgärdas. Utredningsuppdraget skall redovisas senast den 1 juni 2007. Utskottet bedömer att de frågor som tas upp i motionerna MJ529 (kd) yrkande 6, MJ487 (m) yrkande 12, MJ251 (fp) yrkande 5, MJ542 (kd) yrkande 4, N243 (fp) yrkande 15 (delvis), MJ476 (fp) yrkande 2, MJ363 (c), MJ529 (kd) yrkande 7 och MJ459 (c) yrkande 2 kommer att få sin belysning inom ramen för det nämnda utredningsuppdraget. I avvaktan på resultatet av utredningen föreslår utskottet att motionerna lämnas utan riksdagens vidare åtgärd.

Utskottet kan rörande motion MJ325 (mp, v) konstatera att regelverket är konstruerat så att 23 a § jaktförordningen föreskriver vissa allmänna förutsättningar som måste vara uppfyllda vid alla typer av skyddsjakt. Det är således inte så att 23 a § och 27 § utgör alternativa grunder för beslut om skyddsjakt, där kraven i det sistnämnda stadgandet är lägre ställda än i det förstnämnda. Då yrkandet synes grunda sig på ett missförstånd av det gällande regelsystemet avstyrker utskottet motion MJ325 (v, mp).

Skyddsjakt på initiativ av enskild utan tillstånd

Utskottets förslag i korthet

Utskottet avstyrker 21 motionsyrkanden (s, m, fp, kd, v, c) om skyddsjakt på rovdjur av enskild utan tillstånd. Utskottet hänvisar till nyligen genomfört och pågående lagstiftningsarbete.

Jämför reservation 5 (m, fp, kd, c).

Motionerna

I ett antal motioner framförs att det gällande regelverket för skyddsjakt på rovdjur på initiativ av enskild behöver ändras. Sådana yrkanden framförs i motionerna MJ206 (m), MJ251 (fp) yrkande 6, motion MJ263 (kd, fp), MJ270 (v), MJ275 (m) yrkande 1, MJ305 (m) yrkande 2, MJ350 (fp) yrkande 6, MJ365 (c) yrkande 1, MJ394 (fp) yrkande 22, MJ406 (c) yrkande 1, MJ407 (c), MJ450 (c), MJ487 (m) yrkande 11, MJ512 (c) yrkande 1, MJ529 (kd) yrkande 4, MJ529 (kd) yrkande 5, MJ542 (kd) yrkande 2, MJ578 (s), MJ584 (c) och N243 (fp) yrkande 15 (delvis). De skäl som motionärerna anför till stöd för sina ståndpunkter är huvudsakligen följande. Rovdjursstammarna har på senare tid ökat kraftigt. Därutöver har rovdjursförekomsten kommit att bli koncentrerad till ett fåtal områden, såsom Värmland och Dalarna. Detta har medfört en ökad rädsla och oro hos befolkningen där såväl för människors som för tamdjurs säkerhet. Denna negativa påverkan på livskvaliteten ökar risken för konflikter samt minskar förståelsen och acceptansen för den förda rovdjurspolitiken.

Enskilda djurägare måste därför få möjlighet att skydda tam- och husdjur mot rovdjursangrepp. Enligt 28 § jaktförordningen har en ägare till tamdjur rätt att under vissa förutsättningar döda rovdjur som angriper tamdjuret. Rätten förutsätter bl.a. att rovdjuret redan angripit och skadat eller dödat tamdjuret samt att det finns skälig anledning att befara ett nytt angrepp. Denna bestämmelse är svårtillämpad. Det är heller inte acceptabelt att exempelvis en ägare till en hund, för att undvika åtal, kan behöva bevittna att hunden blir dödad av rovdjur utan att ägaren har rätt att ingripa. I en av motionerna framhålls särskilt att alla, inte bara ägare till tamdjur, skall ha rätt att ingripa mot rovdjursangrepp. I ett par motioner föreslås att det skall finnas en generell rätt till skydds jakt på rovdjur inom 200 meter från bostadshus samt inhägnad betesmark och vilthägn, om hot mot människor eller tamdjur föreligger.

I motion MJ238 (m) anförs att vargstammen måste tillåtas växa till sådana nivåer att den får långsiktiga möjligheter att överleva. Det bör också beaktas att vargen på grund av sin attraktionskraft kan ge upphov till ökad turism. Tjuvskytte av varg är vanligt och skydds jakt är ofta svårt att skilja från jaktbrott. Det yrkas därför att 28 § jaktförordningen skall ändras så att varg inte längre omfattas av bestämmelsen.

Utskottets ställningstagande

Den lydelse av 28 § jaktförordningen som avses med aktuella motionsyrkanden innebär att om björn, varg, järv eller lo angripit och skadat eller dödat tamdjur och det finns skälig anledning av befara ett nytt angrepp, får tamdjurets ägare eller vårdare döda det angripande djuret, om det sker i omedelbar anslutning till angreppet. I betänkande 2003/04: MJU18 tillkännagav utskottet att en översyn borde göras av detta regelverk. Utskottet motiverade tillkännagivandet med att det både är önskvärt och nödvändigt att öka förståelsen för den av riksdagen beslutade rovdjurspolitiken samt att en sådan förståelse inte kunde antas främjas av en otydlig och svårtillämpad lagstiftning. En översyn av regelverket skulle enligt utskottet ta i beaktande de fastlagda målen för rovdjurspolitiken. Samtidigt måste också rättssäkerhetsaspekter beaktas. För vissa jaktbrott räcker det att gärningsmannen handlar oaktsamt. För det fall det vore tillåtet att döda rovdjur vid ett omedelbart eller direkt angrepp skulle det innebära stora svårigheter att bevisa att ett jaktbrott hade begåtts eller om det varit fråga om tillåten skydds jakt. Även nämnda rättssäkerhetsaspekter skulle enligt utskottet beaktas vid översynen.

I mars 2006 beslutade regeringen att ändra 28 § jaktförordningen till följande lydelse:

Om något av rovdjuren björn, varg, järv eller lo angriper tamdjur eller om det finns skälig anledning att befara ett sådant angrepp, får åtgärder vidtas för att skrämja bort rovdjuret.

Rovdjur som avses i första stycket får dödas för att skydda ett tamdjur

1. av tamdjurets ägare eller vårdare om det finns skälig anledning att befara ett angrepp på tamdjuret, dödandet sker i omedelbar anslutning till att rovdjuret har angripit och skadat eller dödat tamdjur och det inte går att avvärja det befaraede angreppet genom att skrämja bort rovdjuret eller på annat lämpligt sätt,

2. av tamdjurets ägare eller vårdare om rovdjuret befinner sig inom inhägnat område avsett för skötsel av tamdjuret, om det finns skälig anledning att befara att rovdjuret där angriper tamdjuret och det inte går att avvärja det befaraede angreppet genom att skrämja bort rovdjuret eller på annat lämpligt sätt.

Åtgärder enligt första och andra styckena får vidtas på annans jaktområde och trots bestämmelserna i 9 §. Sådan jakt är dock inte tillåten inom nationalpark.

Naturvårdsverket skall fortlöpande bedöma om möjligheten att döda rovdjur med stöd av andra stycket försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde. Om Naturvårdsverket bedömer att så är fallet skall verket genast anmäla detta till regeringen.

Utskottet har erfarit att det pågår ett arbete inom Regeringskansliet med att, utöver den genomförda förordningsändringen, utveckla förebyggande åtgärder syftande till att öka tryggheten för dem som bor i rovdjurstäta områden. Det kan konstateras att vissa förändringar har gjorts av regelverket som till viss del tillgodoser här berörda motionsförslag. Med hänsyn till det pågående arbetet på området är utskottet inte berett att föreslå något ytterligare riksdagsuttalande i frågan. Motionerna MJ206 (m), MJ238 (m), MJ251 (fp) yrkande 6, MJ263 (kd, fp), MJ270 (v), MJ275 (m) yrkande 1, MJ305 (m) yrkande 2, MJ350 (fp) yrkande 6, MJ365 (c) yrkande 1, MJ394 (fp) yrkande 22, MJ406 (c) yrkande 1, MJ407 (c), MJ450 (c), MJ487 (m) yrkande 11, MJ512 (c) yrkande 1, MJ529 (kd) yrkande 4, MJ529 (kd) yrkande 5, MJ542 (kd) yrkande 2, MJ578 (s), MJ584 (c) och N243 (fp) yrkande 15 (delvis) avstyrks därför.

Beslutsnivån

Utskottets förslag i korthet

Utskottet avstyrker nio motionsyrkanden (m, fp, kd, mp) om den administrativa beslutsnivån beträffande t.ex. beslut om skyddsjakt på rovdjur, ett motionsyrkande (c) om att EU inte bör ha inflytande över rovdjurspolitiken samt ett motionsyrkande (m) om Sveriges agerande inom gemenskapen rörande rovdjursfrågor. Utskottet hänvisar huvudsakligen till det utredningsarbete som pågår på området.

Jämför reservationerna 6 (m, kd, c), 7 (kd) och 8 (m, c).

Motionerna

Beslutsfattandet om vargstammens reglering bör enligt motion MJ251 (fp) yrkande 7 flyttas ned så nära de berörda som möjligt. Länsstyrelsen bör vara central myndighet men jakten skall delegeras vidare till de lokala jaktvårdsdistrikten. Jägarkåren har visat att livskraftiga stammar blir resultatet av lokalt ansvarstagande över naturens vilda djur. I motion MJ275 (m) yrkande 2 anförs att vargstammen utvecklas olika i olika delar av landet, varför jakten bör delegeras till lokal nivå. Likartade krav framförs i motion MJ312 (m) yrkande 4 där det begärs att förvaltningen av vargstammen skall överföras till länsstyrelserna i nära samarbete med jägarorganisationerna. Förvaltningen skulle därmed ske med närhet till landsbyggsbefolkningen och på så sätt skapa en större förståelse hos ortsbefolkningen. Enligt motion MJ487 (m) yrkande 10 bör beslut om skydds jakt ske på lägre administrativ nivå. En decentralisering till läns- eller regionalnivå skulle med stor sannolikhet innebära kortare beslutsvägar och snabbare beslut. En mer öppen attityd mellan myndigheter och jägare torde också innebära att man gemensamt kan lösa de problem som en överrepresenterad art skapar. När det gäller lodjur yrkas i motion MJ529 (kd) yrkande 8 att länsstyrelsen bör ges rätt att besluta om skydds jakt på lodjur i de län där arten är rikligt förekommande. I motion MJ517 (mp) yrkande 2 anförs att ett ökat lokalt ansvar för jaktens organisation bör eftersträvas. Ett ökat förebyggande arbete bör initieras, lämpligen i samarbete med viltvårdsorganisationerna, med mål att ge dessa ett ökat ansvar för bedömning av avskjutningsbehovet. På sikt bör en ambition vara att fördela rovdjurstrycket över landet. Enligt motion MJ529 (kd) yrkande 10 bör länsstyrelserna få befogenhet att inom länet, genom lokalt förankrade förvaltningsplaner, fördela beviljad kvot till länets jaktvårds kretsar, och enligt motion N243 (fp) yrkande 10 bör det finnas en delegationsrätt av skydds jakt beslut från Naturvårdsverket till länsstyrelserna.

Att subsidiaritetsprincipen bör gälla för rovdjurspolitiken krävs i motion MJ305 (m) yrkande 1. Förhållandena i EU-länderna är för olika för att rovdjurspolitiken skall kunna vara gemensam. Enligt de EG-rättsliga regleringarna på området, såsom art- och habitatdirektivet (rådets direktiv 92/43/EEG), finns möjlighet att ta hänsyn till lokala särdrag. Denna möjlighet bör utnyttjas av Sverige. I motion MJ450 (c) yrkande 1 anges att det bör finnas ett starkt lokalt och regionalt inflytande över jaktliga frågor. Då bestämmandet över sådana frågor i större utsträckning skall finnas i de regioner som berörs bör inte EU-nivån ha något inflytande i frågorna. Enligt motion MJ487 (m) yrkande 2 bör Sverige bli bättre på att driva svenska intressen i EU också vad gäller jaktfrågor.

Utskottets ställningstagande

Motioner med liknande yrkanden som här är i fråga behandlades utförligt av utskottet i betänkande 2003/04:MJU18 s. 14 f. Motionsyrkandena avstyrktes då främst med hänsyn till tidigare riksdagsbeslut om en sammanhållen rovdjurspolitik samt även då det pågick arbete inom Regeringskansliet med förvaltningsplaner för olika rovdjursarter.

Av direktiven till den ovan nämnda utredningen Effekterna av rovdjursstammarnas utveckling framgår att uppdraget skall omfatta bl.a. följande. Möjligheten att delegera ytterligare ansvar regionalt avseende rovdjursförvaltningen bör analyseras. Likaså bör rovdjursförvaltningens nuvarande regionala organisation på myndighetssidan ses över. Skillnaderna i organisation och ansvar är påtagliga mellan länen, varför behovet av ökad samordning och effekten av insatta åtgärder och resurser för tillsyn, inventering, förebyggande åtgärder etc. bör analyseras. Därutöver framgår att utredaren skall utvärdera rovdjursförvaltningen och beakta ansvarsfördelning, organisation och resursanvändning. Utredaren skall vidare analysera behovet av förändringar när det gäller ansvarsfördelning, organisation och resurser för en rovdjursförvaltning med inriktning mot ett ökat regionalt och lokalt inflytande och med utgångspunkten att de nationella målen skall nås. Enligt utskottets mening bör det pågående arbetet på området avvaktas, varför motionerna MJ251 (fp) yrkande 7, MJ275 (m) yrkande 2, MJ312 (m) yrkande 4, MJ487 (m) yrkande 10, MJ529 (kd) yrkande 8, MJ517 (mp) yrkande 2, MJ529 (kd) och N243 (fp) yrkande 10 avstyrks.

Utskottet har från Regeringskansliet inhämtat att den svenska linjen är att subsidiaritetsprincipen bör tillämpas när det gäller rovdjursfrågor. Mot bakgrund härav samt med hänsyn till det tidigare anförda anser utskottet att något riksdagsuttalande inte behövs med anledning av motionerna MJ305 (m) yrkande 1, MJ450 (c) yrkande 1 och MJ487 (m) yrkande 2. Motionerna avstyrks.

Jakt på älg

Utskottets förslag i korthet

Utskottet avstyrker en motion (m) om jakttid på älg, en motion (c) om översyn av älgförvaltningen i landet och två motioner (m) om undanröjande av den s.k. dubbelregistreringen av älgjakt. Utskottet hänvisar till att det pågår såväl utredningsarbete på området som beredning av frågorna inom Regeringskansliet.

Jämför reservation 9 (m).

Motionerna

I motion MJ287 (m) yrkas att regleringen som förhindrar länsstyrelsen att besluta om jakttider för älg som understiger 70 dagar skall tas bort. Skälen för yrkandet är att detta centrala direktiv inte tar hänsyn till regionala skillnader avseende klimat, dagslängd, eller problem med älgförvaltning i områden med stora årstidsvandringar. Det finns enligt motion MJ450 (c) yrkande 3 behov av en mer långsiktig och noggrann älgförvaltning, som bör ske över stora områden och i nära samverkan med skogsbruket, övriga markägare och med jägarna. En sådan förvaltning skulle ge bättre möjligheter att lokalt balansera älgstammen mot fodertillgång och risker för betesskador på ungskog. Därför behövs en samlad översyn av älgförvaltningen i landet. I motion MJ529 (kd) krävs att regeringen snarast tillsätter en utredning som skall ha uppdraget att lämna förslag om ett nytt viltförvaltningssystem. Den s.k. dubbelregistreringen av älgjakten bör enligt motionerna MJ305 (m) yrkande 5 och MJ487 (m) yrkande 8 undanröjas. Dubbelregistreringen innebär att samerna inom ramen för renskötseln äger rätt att jaga både på privat mark och på statens mark. Detta är en källa till konflikter mellan markägarna och samebymedlemmarna. Därutöver utgör den dubbla jakträtten även ett faromoment och reser frågan om markägares rätt till egen mark. För det fall ett undanröjande av dubbelregistreringen medför att det framförs krav på kompensation bör staten finna lösningar på detta.

Utskottets ställningstagande

I december 2005 tillsatte regeringen en utredning av älgförvaltningen (kommittédirektiv 2005:142). Av utredningens direktiv framgår bl.a. följande. Utredaren skall analysera den nuvarande älgförvaltningen. Om det finns behov av förändringar skall utredaren lämna ett förslag som bygger på en förvaltningsmodell som är anpassad till älgstammens lokala ekologiska förutsättningar. Målet skall vara en livskraftig älgstam av hög kvalitet där stammen är i långsiktig balans med betesresurserna och älgstammens storlek genom lämplig avskjutning är anpassad till betestillgången, de areella näringarna och trafiksäkerheten. En enkel, rättssäker och kostnadseffektiv administration skall eftersträvas. Förslag skall lämnas på nödvändiga författningsändringar. Uppdraget skall redovisas senast den 30 september 2006. På grund av det anförda finner utskottet att syftet med motionerna MJ450 (c) yrkande 3 och MJ529 (kd) är tillgodosett, varför de inte bör föranleda vidare åtgärd. Utskottet bedömer också beträffande motion MJ287 (m) att det pågående arbetet medför att något riksdagsuttalande inte är påkallat. Motionen avstyrks.

Vad beträffar dubbelregistrering av älgjakt har i betänkandet Jakt och fiske i samverkan (SOU 2005:116) redovisats ett förslag rörande jakten ovan odlingsgräsen. Förslaget innebär (s. 231) att jakten i det aktuella området skall förvaltas av samverkansföreningar där markägarna och samebyarna är representerade. Dessa skall ha möjlighet, men inte skyldighet, att

t.ex. besluta om områdesjakt för viss del eller hela sitt område. Om så inte sker kan, som nu är fallet, markägare jaga inom sitt område och sameby-medlemmar inom hela föreningens område. Dubbelregistreringen föreslås kvarstå eftersom förslaget ger möjlighet att lösa problemen, men inte tvingar fram en specifik lösning. Utskottet har inhämtat att beredningen av förslaget kommer att fortsätta inom Regeringskansliet. Med det sagda avstyrker utskottet motionerna MJ305 (m) yrkande 5 och MJ487 (m) yrkande 8, till den del de inte kan anses tillgodosedda.

Jakt på skarv m.m.

Utskottets förslag i korthet

Med hänvisning huvudsakligen till det gällande regelverket på området avstyrker utskottet två motioner (m) om utökad skydds-jakt på skarv, 15 motioner om allmän jakt på skarv (s, m, fp, kd, c), en motion (m, kd) om skarvens klassificering i fågeldirektivet, en motion (m) om möjlighet att fatta lokala beslut på skarv och en motion (c) om att betrakta skarven som resurs.

Jämför reservation 10 (m, fp, kd, c).

Motionerna

Ett antal motioner behandlar frågan om det ökade antalet skarvar och de skador för yrkesfisket samt på sin närmiljö som dessa orsakar. Det behövs därför enligt motionerna MJ228 (m) yrkande 1 och MJ293 (m) (delvis) ökad skyddsjakt på skarv. Enligt motionerna MJ228 (m) yrkande 2, MJ269 (m, kd) yrkande 2, MJ272 (fp) yrkande 2 (delvis), MJ293 (m) (delvis), MJ313 (s), MJ328 yrkande 5 (m), MJ373 (m), MJ389 (s), MJ409 (c), MJ446 (kd) yrkande 40 (delvis), MJ450 (c) yrkande 4, MJ451 (kd) yrkande 2 (delvis), MJ470 (s) och MJ487 (m) yrkande 18 bör allmän jakt-tid på skarv införas. I motion MJ269 (m, kd) yrkande 1 påpekas att så länge skarven inte står på EU:s lista över jaktbart vilt kan inget land i unionen besluta om skyddsjakt. Sverige bör därför verka för att skarven förs upp på denna lista. En möjlighet att fatta regionala och lokala beslut om jakt på skarv skulle enligt motion MJ305 (m) yrkande 4 vara önskvärd. Det finns enligt motion MJ585 (c) yrkande 14 (delvis) möjlighet att skarv kan bli en värdefull resurs som ger ekonomiskt tillskott för kustbe-folkningen genom produkt- och livsmedelsutveckling. Skarven borde såle-des inte betraktas enbart som ett skadedjur utan i stället som en resurs som kan tas till vara och ge ett värdefullt ekonomiskt tillskott åt kustbe-folkningen.

Utskottets ställningstagande

De aktuella frågorna har tidigare varit föremål för riksdagsbehandling, senast i betänkande 2004/05:MJU3 s. 126 f. Utskottet uttalade då, med hänvisning även till betänkande 2002/03:MJU9, bl.a. följande. Naturvårdsverket beslutade i december 2002 om en förvaltningsplan för storskarv och mellanskarv där det konstateras att skarvbeståndet i Sverige i dag är tillfredsställande för att garantera artens överlevnad. I planen anges att om skarvbeståndet i Sverige som helhet lämnas åt fri utveckling, vilket generellt bör tillåtas ske, tyder det mesta på endast begränsad fortsatt tillväxt. I förvaltningsplanen anförs vidare att äggprickning, dödande av ungar samt jakt på ungfåglar har liten effekt på populationen i stort. Mest effektivt men också svårast är jakt på könsmogna vuxna individer, eftersom skarvbestånd som utsätts för jakt uppträder skyggt och därför är svårjagade. Trots lokalt mycket omfattande ingrepp på ägg och ungar i kolonier, både i Sverige, Europa och Nordamerika, har skarvbestånden fortsatt att öka. Det är enligt verket osäkert hur mycket störningar i kolonier i exempelvis kustområden i Småland och Östergötland har påverkat beståndsutvecklingen under senare år och i vilken takt bestånden skulle ha utvecklats utan ingrepp. Vid en jämförelse av populationsutvecklingen i områden med omfattande störningar och populationsutvecklingen i områden med endast små störningar verkar emellertid uppbromsningen av beståndstillväxten ha skett ungefär samtidigt. Således hade skarvbeståndet utan ingrepp sannolikt endast varit obetydligt större än vad det är i dag. Naturvårdsverkets samlade bedömning enligt förvaltningsplanen är att jakten i många fall endast haft begränsad inverkan såväl på regionala bestånd som på det totala skarvbeståndet i landet. Som tidigare nämnts har skarven hög reproduktionstakt, och ökad dödlighet genom jakt kompenseras förmodligen till stor del genom ökad överlevnad bland kvarvarande individer i beståndet. Med denna redovisning avstyrkte utskottet de då aktuella motionerna. Utskottet anförde även att, när det gäller frågan om förändringar avseende skarvens status i fågeldirektivet, kommissionens inställning hela tiden har varit att man inte har för avsikt att påbörja en revision av bilagorna till fågeldirektivet förrän länderna har genomfört de åtaganden som följer av direktivet. Enligt vad utskottet inhämtat pågår skriftväxling med kommissionen om de svenska reglerna och besluten om jakt på skarv med fokus på omfattningen av de skador som skarv orsakar för fisket.

Utskottet har nu erfarit att kommissionen vid mötet med EU:s naturvårdsdirektörer i Bryssel den 14 december 2005 indikerade att den är villig att påbörja en vetenskaplig översyn av bilagorna i art- och habitatdirektivet samt fågeldirektivet efter det att medlemsstaterna år 2007 har lämnat nästa rapport till kommissionen angående genomförandet av direktiven. Rapporterna skall innehålla en redogörelse för bevarandestatusen av de arter som omfattas av direktiven. Beträffande skriftväxling med kommissionen om de svenska reglerna lämnade Sverige den 20 februari 2005 ett motiverat

yttrande till kommissionen angående den av vissa länsstyrelser beslutade jakten på skarv. Ärendet ligger för närvarande öppet hos kommissionen, som kan välja att lägga ned det alternativt föra det vidare till EG-domstolen.

Utskottet konstaterar sammanfattningsvis att allmän jakt på skarv i nuläget inte är tillåtet enligt det gemenskapsrättsliga regelverket. Kommissionen har dock uttryckt att en översyn av bilagorna till fågeldirektivet kan komma att göras. De motionärer som efterlyst förändringar i detta avseende är därigenom i någon mån tillgodosedda. Vidare har viss skyddsjakt på skarv beslutats i Sverige, och kommissionen har öppnat ett ärende rörande om denna är förenlig med gemenskapens regler eller inte. På grund av det anförda kvarstår utskottet vid tidigare redovisat ställningstagande och avstyrker motionerna MJ228 (m) yrkandena 1 och 2, MJ269 (m, kd) yrkandena 1 och 2, MJ272 (fp) yrkande 2 (delvis), MJ293 (m) (delvis), MJ305 (m) yrkande 4, MJ313 (s), MJ328 (m) yrkande 5, MJ373 (m), MJ389 (s), MJ409 (c), MJ446 (kd) yrkande 40 (delvis), MJ450 (c) yrkande 4, MJ451 (kd) yrkande 2 (delvis), MJ470 (s), MJ487 (m) yrkande 18 och MJ585 (c) yrkande 14 (delvis).

Småviltsjakt ovanför odlingsgränsen

Utskottets förslag i korthet

Utskottet avstyrker två motioner (m, kd) om småviltsjakt ovanför odlingsgränsen, två motioner (m) om utländska jägares möjligheter till sådan jakt samt en motion (fp) om harmonisering av den svenska och norska lagstiftningen rörande bl.a. jakt. Utskottet hänvisar främst till pågående arbete på området.

Jämför reservation 11 (m).

Motionerna

Småviltsjakten har stor potential. Därför bör enligt motion MJ487 (m) yrkande 7 lokal förvaltning av vilt ovanför odlingsgränsen utredas. Systemet bör innebära förvaltning i samförstånd mellan lokala turistföretagare och rennäringen. En eventuell utredning bör även omfatta lokalt beslutande om avlysning av renbetesområden, storlek på området och tidpunkter samt aktuella jaktområden och prissättning på jakten. Även i motion MJ529 (kd) yrkande 3 efterlyses initiativ med lokal samförvaltning av småviltsjakten ovanför odlingsgränsen. Med ett sådant system borde motsättningarna mellan de olika intressegrupperna i området kunna biläggas och jakten som turistföreteelse kunna utvecklas till nytta för inlandet i stort. Småviltsjaktens potential för turistnäringen och ökande popularitet hos både svenskar och utlänningar tas också upp i motion MJ555 (s). Det är enligt motionen möjligen nödvändigt att skärpa reglerna för småviltsjakten och tillsynen av denna. I vart fall måste någon policy tas fram, exempelvis

beträffande guidernas kompetens. Utländska jägares rätt att jaga småvilt ovanför odlingsgränsen berörs i motion MJ311 (m) yrkandena 1 och 2. År 1993 fattades beslut att upplåta statens marker i Västerbotten, Norrbotten och på renbetesfjällen i Jämtlands län för småviltsjakt. Följden har blivit att jakt i stor utsträckning har upplåtits till utländska jägare, och dessa står för ungefär hälften av det totala antalet jaktdygn. Motionären kräver att utländska jägare inte skall ha möjlighet att på egen hand jaga småvilt i fjällvärlden men att en utländsk jägare kan tillåtas att jaga tillsammans med en auktoriserad jaktguide alternativt som gäst till en svensk jägare. Enligt motion MJ265 (fp) bör den svenska och norska lagstiftningen harmoniseras vad gäller tillgänglighet, jakt, friluftsliv och turism. Den svenska lagstiftningen är mer generös mot utlänningar än vad den norska är. Exempelvis kräver inte Sverige, till skillnad från Norge, att utländska jägare anlitar guide för att få jaga småvilt. Konsekvenserna av detta har blivit att mer än hälften av jägarna under ripjakten är utländska medborgare. Ett annat område där lagstiftningen skiljer sig åt mellan länderna är skotertrafiken, som är hårt reglerad i Norge medan det är tillåtet för norrmän att köra skoter i de svenska fjällen.

Utskottets ställningstagande

Enligt gällande regelverk är länsstyrelsen i princip skyldig att upplåta rätt till småviltsjakt på statens mark, som inte bedrivs yrkesmässigt, till den som är fast bosatt i Sverige (3 § rennäringsförordningen [1993:384]). Det föreligger ingen skyldighet att upplåta sådan jakträtt till annan, såsom utländska medborgare som inte är fast bosatta i Sverige. Länsstyrelsen har således möjlighet att reglera jakten med avseende på jakttryck m.m. (jfr bet. 2004/05:MJU7 s. 24).

Den s.k. Jakt- och fiskerättsutredningen har lämnat slutbetänkandet Jakt och fiske i samverkan (SOU 2005:116). Utredningen hade bl.a. till uppdrag att så långt som möjligt utreda grunderna för och omfattningen av markägares och samebyars rätt till jakt/fiske inom lappmarkerna och på renbetesfjällen. Vidare skulle utredningen överväga vilka åtgärder som krävdes för att förbättra samarbetet mellan berörda intressenter. I utredningsdirektiven berördes såväl jaktens betydelse för lokalbefolkningens livskvalitet som för turistnäringen. I betänkandet föreslås ett system som innebär att jakten på mark ovanför odlingsgränsen, där det finns en delad jakträtt mellan samebyar och markägare, skall förvaltas av samverkansföreningar bestående av markägare och samebyar. Dessa föreslås således ta över bestämmanderätten från länsstyrelserna, även vad gäller upplåtelse av jakt. Länsstyrelserna skall utöva tillsyn över samverkansföreningarna och bevaka t.ex. prisutvecklingen på jaktupplåtelser. I betänkandet uppmärksammas även att andras intresse att kunna jaga, såsom turister, måste bevakas. Vidare skall ett utvecklingsråd för jakt (och fiske) inom regionen bildas, med uppgifter rörande samordning och utvecklingsarbete. I rådet skall även staten och organisationer vara representerade. I avvaktan på den fort-

satta beredningen av frågan bedömer utskottet att motionerna MJ487 (m) yrkande 7, MJ529 (kd) yrkande 3 och MJ555 (s) bör lämnas utan vidare åtgärd.

När det gäller utländska jägares rätt till småviltsjakt och därmed sammanhängande frågor anförs i betänkandet att utredningens uppdrag inte innefattat en omprövning av 1993 års beslut om småviltsjakt och handredskapsfiske (SOU 2005:116 s. 251 f.). Skyldigheten att upplåta jakträtt till svenska medborgare och möjligheten att upplåta den till utländska medborgare skulle därför kvarstå oförändrade även för de föreslagna samverkansföreningarna, dock ej då privata markägare ingår i föreningen eftersom 1993 års reform enbart omfattar statlig mark. I syfte att praxisen rörande upplåtelser inte skall variera alltför mycket skall samverkansföreningarna ha skyldighet att upprätta en plan för i vilken omfattning jakt planeras upplåtas inom samverkansområdet. Planen skall lämnas in till länsstyrelsen och får bara fastställas om den ger andra än markägarna möjlighet att jaga inom området. Utskottet avstyrker med hänsyn till det pågående arbetet på området även motionerna MJ311 (m) yrkandena 1 och 2 samt MJ265 (fp).

Jaktbrott m.m.

Utskottets förslag i korthet

Utskottet avstyrker med hänvisning till tidigare ställningstagande en motion (c) om sänkta straffsatser för jaktbrott och med hänvisning till pågående utredningsarbete en motion (mp) om åtgärder mot olaga jakt.

Motionerna

I motion 2005/06:MJ512 (c) yrkande 2 krävs att straffsatserna för jaktbrott ses över i syfte att sänkas väsentligt. Motionärerna anför att det är naturligt för människor att vilja skydda sina husdjur, exempelvis från rovdjursangrepp. I dag är detta dock kriminaliserat i Sverige och enskilda husdjursägare kan drabbas av oproportionerligt hårda fängelsestraff. I motion MJ517 (mp) yrkande 1 föreslås att ett sätt att lösa problemet med olaga jakt skulle vara att införa regeln att varje olovligt avskjutet djur skulle ersättas med ett inplanterat exemplar från övriga världen. En sådan regel skulle göra olovlig avskjutning ointressant eller, om sådan ändå inträffar, berika viltstammen med nya gener, vilket den förmodligen har behov av. Ett sådant system skulle förutsätta tydliga beslut om hur många exemplar av respektive rovdjur vi skall ha i landet.

Utskottets ställningstagande

Bestämmelserna om jaktbrott återfinns huvudsakligen i 43–46 §§ jaktlagen (1987:259). I skälen för regeringens förslag till straffskalornas nuvarande utformning anfördes bl.a. följande (prop. 2000/01:57 s. 44 f.). Jaktbrottsligheten är så omfattande att den är ett allvarligt problem vid förvaltningen av stammarna av björn, järv, lo, varg och kungsörn. Särskilt för järv, varg och kungsörn kan den få allvarliga konsekvenser. En straffskärpning kan ha en avskräckande effekt och på så sätt bidra till att förebygga brottsligheten. Detta gäller särskilt om straffskärpningen kombineras med åtgärder som ökar möjligheterna att upptäcka brott. Sådana åtgärder planeras (avsnitt 6.2). En höjning av straffskalorna innebär också en markering att brottsligheten anses ha ett högt straffvärde. Riksdagen tillstyrkte regeringens förslag (bet. 2000/01:MJU9). Därefter har utskottet, i samband med behandlingen av frågor som rör illegal jakt, uttalat att den illegala jakten är det största hotet mot dagens rovdjursstammar, och krafttag måste tas på alla nivåer för att bekämpa den (bet. 2004/05:MJU7 s. 11). Utskottet kvarstår vid tidigare redovisade ställningstaganden och avstyrker motion 2005/06:MJ512 (c) yrkande 2.

När det gäller andra åtgärder för att motverka illegal jakt sägs följande i direktiven till den ovan nämnda utredningen Effekterna av rovdjursstammarnas utveckling. Ett allvarligt problem i förvaltningen av rovdjuren är illegal jakt. Den illegala jakten bedöms vara den främsta orsaken till att rovdjursstammarna inte svarar som förväntat på förvaltningsåtgärder som fredning och strikt kontrollerad skyddsjakt. Jaktbrott är svåra att utreda och få fall har hitintills lett till åtal och fällande domar. Ett utvidgat samarbete håller på att utvecklas mellan olika myndigheter för att komma till rätta med den illegala jakten. Vidare sägs att utredaren skall analysera behovet av andra åtgärder än de som redan är vidtagna för att nå de uppsatta etappmålen och miniminivåerna. Behovet av ökad genetisk variation i den mellansvenska vargpopulationen skall analyseras och åtgärder föreslås vid behov. I detta ingår att analysera vikten av nödvändiga spridningsvägar mellan den finsk-ryska och den mellanskandinaviska vargpopulationen samt att vid behov föreslå åtgärder för att säkra spridningsvägarna. Utredaren skall också överväga om frågan om illegal jakt behöver prioriteras ytterligare av berörda myndigheter. Utskottet finner det lämpligt att avvakta resultatet av utredningsarbetet, varför motion MJ517 (mp) yrkande 1 inte bör föranleda vidare åtgärd.

Vissa övriga rovdjursfrågor

Utskottets förslag i korthet

Utskottet avstyrker två motioner (v, mp) om förebyggande åtgärder, en motion (mp) om åtel, en motion (kd) om jaktgäst vid lodjursjakt och en motion (m) om ersättning för skador orsakade av rovdjur. Utskottet hänvisar huvudsakligen till pågående utredningsarbete och tidigare ställningstaganden.

Jämför reservationerna 12 (kd), 13 (v, mp) och 14 (m, kd, c).

Motionerna

I motion MJ296 (v) yrkande 1 begärs att Naturvårdsverket skall ges uppgiften att vidta åtgärder för att minska antalet rovdjursdödade tamdjur. Exempel på åtgärder som kan utredas för att minska antalet rovdjursdödade tamhundar är andra jaktmetoder, jakt utan frigående hund, jakttider, speciella jaktregler i rovdjurstäta områden och åtgärder för att skrämja bort rovdjur i stället för att döda dem. Beträffande andra tamdjur, såsom ren och får, har rovdjurstängsel visat sig vara effektiva för att hindra angrepp från rovdjur. Sådana går dock inte att använda i alla situationer, såsom för att skydda renar. Utredningarna bör genomföras i samverkan med Jägareförbundet. Det finns enligt motion MJ517 (mp) yrkande 3 behov av en satsning på förebyggande arbete för att lösa de konflikter som finns på olika håll rörande främst varg och björn. Åtgärder som är tänkbara är ökat lokalt ansvar och inflytande för viltvårdsområdena rörande sådant som bedömning av avskjutningsbehov samt att involvera de grupper och organisationer som använder skogen i en stor informationssatsning. En lösning på konflikterna är förmodligen inte möjlig utan ett ökat ekonomiskt åtagande från statens sida, framför allt avseende information. Enligt motion MJ517 (mp) yrkande 4 måste åtel i alla former betraktas som ett instrument för provokation av rovdjur och anses olagligt. Åteljakt i alla former bör inte vara förbjuden utan kunna användas vid laglig jakt av djur som skall avlivas och där detta inte kan ske på annat sätt utan acceptabel risk. I motion MJ529 (kd) yrkande 9 krävs att jaktgäst vid lodjursjakt inte skall behöva vara folkbokförd i samma län som jaktmarkens belägenhet, vilket är fallet enligt gällande regler. Det är i och för sig angeläget att jakten på lodjur har en tydlig status som skydds jakt och inte orienteras mot jaktturism, men det aktuella kravet är ett för stort ingripande i jakträttsinnehavarens beslutanderätt. Frågan om någon är lämplig att delta i lodjursjakt kan i inget avseende hänga samman med folkbokföring. Enligt motion MJ305 (m) yrkande 3 borde alla skador som orsakas av statens vilt ersättas. Detta inkluderar personskador samt alla saksador, även de som drabbar hundar och hästar eller om en hobbybiodlare får sina bikupor förstörda av björn.

Utskottets ställningstagande

Enligt de ovan nämnda direktiven till utredningen Effekterna av rovdjurstammarnas utveckling omfattar uppdraget att, med utgångspunkt i de av riksdagen fastställda målen för en sammanhållen rovdjurspolitik, beskriva vilka åtgärder som vidtagits för att förebygga och förhindra olägenheter samt föreslå hur kvarstående problem kan åtgärdas. Möjligheten att delegera ytterligare ansvar regionalt avseende rovdjursförvaltningen bör också analyseras. Likaså bör rovdjursförvaltningens nuvarande struktur på myndighetssidan ses över. Uppdraget omfattar även att utvärdera användningen av viltskadeanslaget och andra statliga medel för förebyggande arbete respektive ersättningar för uppkomna skador av rovdjur och andra åtgärder. I utvärderingen bör utredaren belysa vad åtgärderna betytt för rovdjurens bevarande för näringar och för acceptansen av rovdjur. Utskottet föreslår med det anförda att motionerna MJ296 (v) yrkande 1, MJ517 (mp) yrkande 3 och MJ517 (mp) yrkande 4 lämnas utan riksdagens vidare åtgärd.

Utskottet har tidigare behandlat ett likalydande yrkande rörande jaktgäst vid lodjursjakt (bet. 2004/05:MJU7). Motionen avstyrktes då med hänvisning till gällande lagstiftning och till att Naturvårdsverket avsåg att göra en översyn av jaktförordningen. Enligt vad utskottet erfarit pågår en översyn av jaktförordningen avseende frågor om skyddsjakt, och Naturvårdsverket avser att framdeles fortsätta översynen. Utskottet finner inte skäl att ändra sitt tidigare ställningstagande och avstyrker motion MJ529 (kd) yrkande 9.

Även motionsyrkanden om utvidgade ersättningsmöjligheter för skador orsakade av rovdjur har tidigare behandlats av utskottet (se bet. 2004/05: MJU7 med där gjorda hänvisningar). Därvid uttalades att den grundläggande principen är att skador av vilt i första hand skall förebyggas, och detta skall huvudsakligen ske genom jakt. Vidare erinrades om att det numera är möjligt att få ersättning för personsador orsakade av björn då det är uppenbart oskäligt att den skadelidande själv skall svara för de kostnader som skadan föranleder (12 § viltskadeförordningen [2001:724]). Utskottet, som inte har ändrat uppfattning i denna fråga, avstyrker motion MJ305 (m) yrkande 3.

Klövvt m.m.

Utskottets förslag i korthet

Utskottet avstyrker en motion (m) om att skogsproduktion skall vägas mot jaktintresset och en motion (mp) om minskade klöv-viltstammar och stärkta rovdjursstammar. Utskottet hänvisar främst till pågående utredningsarbete.

Jämför reservationerna 15 (m, fp) och 16 (mp).

Motionerna

Viltskador på växande skog är ett allvarligt hot mot skogsproduktionen. Det krävs därför enligt motion MJ440 (m) yrkande 8 att viltstammarna hålls i balans så att värdet av skogsproduktionen vägs mot jaktintresset. Detta kräver ökad samverkan mellan skogsägare och jägare. I motion MJ449 (mp) yrkande 23 påtalas att klövvtstammarna bör minska och rovdjursstammarna måste tillåtas öka till nivåer där deras långsiktiga överlevnad är säkrad. Detta då stora klövvtstammar i dag orsakar skogsbruket stora summor i form av sämre virkeskvalitet och dålig återväxt, vilket inte alls kan jämföras med de ekonomiska vinster jakten inbringar. Eftersom lövträd betas hårdare än barrträd innebär det nuvarande alltför hårda betetrycket att möjligheten att öka lövandelen i skogarna försvåras. Forskningsrön ger vid handen att det finns en potential till en årlig värdeökning om en halv miljard kronor om klövvtstammarna minskas. Underlag om betesskadornas omfattning måste tas fram och följas om riktade informationsinsatser till både skogsägare och jägare. Arbetet med att minska betesskadornas omfattning bör kunna finansieras genom Viltvårdsfonden.

Utskottets ställningstagande

I direktiven till utredningen Utvärdering och översyn av skogspolitiken (kommittédirektiv 2004:70) sägs att problemet med de stora klövvtstammarna och behovet att hålla dessa på en acceptabel nivå, såväl från produktionssynpunkt som ur ett naturvårdsperspektiv, tidigare uppmärksammats av regeringen. Utredaren, vars uppdrag skall redovisas senast den 30 september 2006, skall därför granska denna fråga och lämna förslag på åtgärder. Skogsstyrelsen har tillsammans med Nationella sektorsrådet tagit fram sektorsmål för bl.a. balansen mellan skog och vilt (Nationella skogliga sektorsmål, Skogsstyrelsen, 2005). Av dessa framgår exempelvis att andelen svårt älgskadad plant- och ungskog av tall senast år 2010 skall vara lägre eller i nivå med den nivå som gällde i början av 1990-talet. Beträffande lövskog kan trädbildning ske där arterna har naturliga förutsättningar för trädbildning. Målet rör sektorns ansvar för bevarande av den biologiska mångfalden. Mot bakgrund av det anförda samt med hänsyn till att frågan om rovdjursstammarnas utveckling skall utredas enligt vad som

framgår ovan föreslår utskottet att motionerna MJ440 (m) yrkande 8 och MJ449 (mp) yrkande 23 lämnas utan vidare åtgärd, till den del de inte kan anses tillgodosedda.

Jakt på gäss och jakt på morkulla

Utskottets förslag i korthet

Utskottet avstyrker, huvudsakligen med hänvisning till gällande regelverk, en motion (m) om jakt på grågäss och kanadagäss samt två motioner (s, m) om jakt på morkulla.

Jämför reservationerna 17 (m) och 18 (m, c).

Motionerna

I motion MJ310 (m) yrkas att hela Sverige skall ha allmän jakttid på grågäss och kanadagäss samt att samma datum för jaktstart skall gälla i hela Sverige. I skälen för motionen anføres att jakten på kanadagäss i norra Sverige inleds den 25 augusti att jämföra med den 11 augusti i de södra delarna av landet. Detta trots att kanadagässen vid denna tid är väl utvecklade och börjat samlas för flytten söderut. Det har då redan lämnat många områden i norr. Jakt på grågäss är i norra Norrland endast tillåten längs Norrbottenskusten – inom 500 meter från havet – under cirka tre veckor med start den 11 augusti. Grågässen flyttar redan tidigare än kanadagässen och jagas i praktiken knappast alls i norra Sverige, medan de utsätts för mer eller mindre obegränsad skydds jakt på övervintringsmarkerna, där de betraktas som ett problem. En tidigare jaktstart på gäss i hela norra Sverige skulle ge lokalbefolkningen möjlighet att skatta gässen innan de flyttar. När det gäller morkulla var innan Sveriges medlemskap i EU jakt tillåten från första måndagen efter midsommar. Sverige har med hänvisning till EU förbjudit denna jakt. Enligt motion MJ487 (m) yrkande 19 kan dock sådan jakt bedrivas, även med beaktande av gemenskapsrätten, varför möjligheten att bedriva jakt på morkulla på tider då den traditionellt jagats bör återinföras. I motion MJ561 (s) anføres att jaktstarten på morkulla flyttades till den 25 augusti då det antogs att avskjutningen var för stor. Så var emellertid inte fallet utan artens minskning berodde på andra faktorer. Morkullan är en flyttfågel och har i augusti börjat röra sig söderut. Jakttiden bör återigen bli från första måndagen efter midsommar och vara under den tid då hanarna ringar in sina revir och flyger bestämda sträckor i luften.

Utskottets ställningstagande

Från Naturvårdsverket har inhämtas att bestämmande för jakttiden på gäss har varit häckningstiderna. Utgångspunkten är att häckningen skall vara klar och ungarna utflugna innan jakt får förekomma. Gässens häckning

stys delvis av islossningen. Då denna startar senare i norra Sverige börjar också jakten senare där. Med det anförda avstyrker utskottet motion MJ310 (m).

I betänkande 2004/05:MJU7 uttalade utskottet följande beträffande jakt på morkulla. När det gäller morkulla har utskottet tidigare redovisat (bet. 2001/02:MJU18 och 2002/03:MJU9) att i de sex nordligaste länen den allmänna jakttiden efter morkulla löper under perioden från den 21 augusti till den 31 oktober. I övriga delar av landet får morkulla jagas under tiden den 1 augusti till den 30 november. Som utskottet anförde våren 2000 (bet. 1999/2000:MJU17) beslutade regeringen den 17 juni 1999 att pågående försök med sommarjakt efter morkulla inte skulle förlängas. En utvärdering av försöken, som hade pågått under en tvåårsperiod, visade sig inte uppfylla vare sig svenska krav eller bestämmelserna i EU:s fågeldirektiv. Utvärderingen gav också vid handen att avskjutningen var mer än fyra gånger större än vad man tidigare förmodat. Utskottet avstyrker till följd av det anförda motionerna MJ487 (m) yrkande 19 och MJ561 (s).

Jakt på säl

Utskottets förslag i korthet

Utskottet avstyrker en motion (c) om att säl bör betraktas som en resurs samt en motion (m) om skyddsjakt på vikaresäl. Utskottet hänvisar till gällande regelverk och pågående arbete på området.

Jämför reservation 19 (m).

Motionerna

Det finns enligt motion MJ585 (c) yrkande 14 (delvis) möjlighet att säl kan bli en värdefull resurs som ger ekonomiskt tillskott för kustbefolkningen genom produkt- och livsmedelsutveckling. Sälen borde således inte betraktas enbart som ett skadedjur utan i stället som en resurs som kan tas till vara och ge ett värdefullt ekonomiskt tillskott åt kustbefolkningen. Enligt motion MJ285 (m) yrkande 1 anser många kustbor att det är vikaresälen, och inte gråsälen, som orsakar fisket störst problem. Denna art har enligt många också i dag en numerär som gör att stammen skulle tåla en omfattande skyddsjakt. Sådan jakt hindras dock av byråkrati kring vikaresälens skyddsstatus. Om fiskets problem med sälskador skall kunna kontrolleras genom skyddsjakt på säl, måste även jakt på vikaresäl tillåtas i dess nordliga utbredningsområde.

Utskottets ställningstagande

Naturvårdsverket beslutade om skyddsjakt på 170 sälar för år 2005. Omfattningen av skyddsjakten baserar sig på svenska forskningsresultat och på verkets förvaltningsplan för hur omfattande skyddsjakt som beståndet tål. Denna förvaltningsplan är under revidering och en ny beräknas fastställas senast under år 2006. Vidare har Helsingforskonventionen om skydd för Östersjöns marina miljö (Helcom) ratificerats av Sverige. Eftersom ansvaret för förvaltningen av gråsälarna delas av samtliga Östersjöstater sker den nationella förvaltningen av sälarna med beaktande av Helcoms rekommendationer. Helcom utfärdade en rekommendation 1988, i vilken medlemsstaterna rekommenderades att upphöra med all jakt efter säl. År 1996 meddelade Helcom ett beslut i vilket denna linje i viss mån reviderades. Beslutet innebar att medlemsstaterna visserligen inte heller i fortsättningen bör bedriva jakt efter säl, men att vissa undantag nu medges för att bl.a. bedriva viss jakt efter gråsäl norr om 58° N i skadeförebyggande syfte. Arbete pågår för närvarande med en omarbetning av rekommendationen från 1988. Syftet med denna omarbetning är att få internationell acceptans för en jakt som ryms inom nuvarande populationsstorlek (jfr bet. 2004/05: MJU3, s 124 f.). På grund av det anförda avstyrker utskottet motion MJ585 (c) yrkande 14 (delvis).

Utskottet har från Naturvårdsverket inhämtat att det finns uppgifter om att vikaresälen har påverkan på fisket men forskningsresultat saknas i nuläget. Vikaresälen är mer anonym i sitt beteende än gråsälen, och det är exempelvis svårare att se att en vikaresäl tagit fisk från fiskeredskap då den skadar redskapen mindre än gråsälarna gör. Visst arbete med att närmare undersöka frågorna har påbörjats. Det kan tilläggas att vikaresälen inte på samma sätt som gråsälen har återhämtat sig efter att dess numerär har påverkats av miljögifter. Utskottet anser inte att det är påkallat med ett riksdagsuttalande i frågan och föreslår att motion MJ285 (m) yrkande 1 lämnas utan vidare åtgärd.

Jakt och viltvård m.m.

Utskottets förslag i korthet

Utskottet avstyrker en motion (s) om att statens upplåtelse av jakt och fiske bör hanteras av Sveaskog, en motion (m) om jaktens och viltvårdens allmänna betydelse och en motion (m) om jaktmöjligheter för rörelsehindrade. Utskottet hänvisar huvudsakligen till gällande regelverk och det pågående arbetet.

Jämför reservation 20 (m).

Motionerna

I motion MJ345 (s) omtalas den svenska naturens framtida potential för svensk turistnäring och för skapandet av många arbeten i glesbygd. Många lokala entreprenörer har dock svårt att utveckla jakt- och fisketurism eftersom det är svårt att få tillgång till jaktmarker och fiskevatten. Statens marker är i dag utarrenderade på väldigt långa kontrakt och sköts av många olika aktörer. Det kan också nämnas att förvaltningskostnaderna för länsstyrelsernas jakt- och fiskeupplåtelser på statens marker lär vara dubbelt så höga som i Norge. Sammantaget bör alla statens jakt- och fiskeupplåtelser hanteras av Sveaskog och på ett sådant sätt att möjligheten för ungdomar, lokalbefolkning samt svenska och utländska besökare att jaga och fiska underlättas. I motion MJ487 (m) yrkande 1 efterlyses ett tillkännagivande att jakt och viltvård är det bästa sättet att hålla viltstammen livskraftig. Rekryteringen av nya jägare är enligt motionärerna väsentlig för framtiden. Jägarens roll behöver därför förtydligas och legitimeras i allmänhetens ögon.

I motion MJ487 (m) yrkande 4 krävs att det skall finnas en möjlighet för rörelsehindrade att jaga från motordrivet fordon. Det krav som i dag finns på uppgift om vilket vilt som planeras jagas eller hur många djur som planeras fällas bör också tas bort. Jaktförordningen bör därför ändras i dessa avseenden.

Utskottets ställningstagande

Av näringsutskottets betänkande 2004/05:NU13 framgår att regeringen framhållit att den offentligt ägda marken utgör en tillgång som ger särskilda möjligheter att samtidigt utveckla naturturism och naturvård. De statliga markförvaltarna har därmed en roll i att fortsätta utveckla naturturismen på den statliga marken. Målsättningen när turism utvecklas på det statliga markinnehavet är att den samtidigt bör bidra till den lokala ekonomin, dvs. den lokala utvecklingen. Sveaskog AB:s uppdrag har vidgats till att också omfatta naturturism i syfte att nyttja statens mark bättre och skapa arbetstillfällen i glesbygd (regeringens skrivelse 2001/02:173). Utskottet har inhämtat att Sveaskog nyligen har startat ett nytt dotterbolag, Sveaskog Naturupplevelser AB. Dotterbolaget skall ha rollen att driva utvecklingen av naturturism på statens marker för att underlätta för lokala entreprenörer att etablera lönsamma företag inom naturbaserad turism. Syftet är att skapa arbeten och tillväxt genom att ta vara på den svenska naturen. Bolaget har också uppgiften att tillgängliggöra Sveaskogs marker genom jakt- och fiskekort samt för att administrera Sveaskogs befintliga jakt- och vattenupplåtelser. Utskottet bedömer på grund härav att motion MJ345 (s) får anses tillgodosedd och avstyrker motionen.

När det gäller jaktens och viltvårdens betydelse för viltstammarna skall enligt Naturvårdsverkets riktlinjer alla växter och djur, som finns naturligt i landet, långsiktigt bevaras i livskraftiga bestånd, och naturen skall också kunna nyttjas på ett hållbart sätt (se bet. 2004/05:MJU7 s. 35). Viltvårdens

intressen vägs mot allmänna och enskilda intressen, t.ex. jakt och intresset att få skinn och kött mot fågelskådning och andra naturupplevelser. Viltförvaltningen styrs av jaktlagstiftningen, där det finns bestämmelser om både jakt på mer allmänna arter och om skyddsjakt på vilda djur som ännu inte finns i livskraftiga bestånd. Från Regeringskansliet har inhämtats att det på området finns jaktorganisationer som bedriver opinionsbildning och informerar om jakt. Utskottet bedömer att syftet med motion MJ487 (m) yrkande 1 får anses i allt väsentligt tillgodosett och avstyrker därför motionen.

Beträffande jaktmöjligheter för rörelsehindrade får enligt 31 § första stycket jaktlagen jakt inte ske från motordrivna forskaffningsmedel, och sådana får inte heller användas för att söka efter, spåra, förfölja eller genskjuta vilt, för att hindra vilt att undkomma eller för att avleda viltets uppmärksamhet från den som jagar. Syftet med bestämmelsen är att förbjuda användning av metoder som avleder viltets uppmärksamhet från den jagande eller underlättar jakten på ett sätt som kan göra att användningen inverkar till den jagandes fördel. Länsstyrelsen eller Naturvårdsverket kan, beroende på vilken viltart jakten avser, med stöd av 21 § jaktförordningen (1987:905) i det enskilda fallet medge undantag från förbudet i 31 § jaktlagen.

I samband med tidigare riksdagsbehandlingar av ett likalydande motionsyrkande inhämtade utskottet att frågan om en sådan ändring av 21 § jaktförordningen, att permanenta rörelsehinder hos en person skall utgöra skäl för undantag från bestämmelsen i 31 § jaktlagen om förbud mot att bedriva jakt från motordrivna forskaffningsmedel, bereddes inom Regeringskansliet (bet. 2004/05:MJU7 s. 29). Syftet med motionen bedömdes därför komma att bli tillgodosett utan något särskilt uttalande från riksdagens sida. Utskottet har nu erfarit att arbetet med förordningsändringen planeras bli slutfört under våren 2006 så att ändringen kan träda i kraft den 1 juli 2006. Utskottet förutsätter att frågans fortsatta handläggning kommer att ske utan onödigt dröjsmål. Då det är lämpligt att avvakta den fortsatta beredningen inom Regeringskansliet föreslår utskottet att motion MJ487 (m) yrkande 4 lämnas utan vidare åtgärd.

Reservationer

Utskottets förslag till riksdagsbeslut och ställningstaganden har föranlett följande reservationer. I rubriken anges vilken punkt i utskottets förslag till riksdagsbeslut som behandlas i avsnittet.

1. Skyddsjakt med tillstånd, punkt 1 (v, mp) av Åsa Domeij (mp) och Sven-Erik Sjöstrand (v).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 1 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om ändring av 27 § jaktförordningen. Därmed bifaller riksdagen motion 2005/06: MJ325 yrkande 2 och avslår motionerna 2005/06: MJ363, 2005/06: MJ459 yrkande 2, 2005/06: MJ476 yrkande 2, 2005/06: MJ529 yrkandena 6 och 7 samt 2005/06: N243 yrkande 15 i denna del.

Ställningstagande

Enligt vetenskaplig expertis är den svenska vargstammen genetiskt utarmad. Detta får till följd att tillväxten minskar, vilket vi kunnat se sedan slutet av 1990-talet, samt medfödda defekter och ökad känslighet för sjukdomar. I november 2004 nådde en finsk varg, bärande på från den skandinaviska vargstammen avvikande varianter av gener, byn Ringvattnet i Jämtland. Ingen annan varg med finsk-rysk härstamning hade nått så långt söderut sedan 1991. Efter beslut av Naturvårdsverket sköts vargen i mitten av februari 2005. Verket återopade särskilt 27 § jaktförordningen som i första stycket lyder: ”Om det behövs för att förhindra att björn, varg, järv, lo, säl eller örn orsakar skador får Naturvårdsverket ge tillstånd till jakt. Detsamma gäller om ett enskilt djur av arterna björn, varg, järv, lo eller örn orsakar allvarliga skador eller olägenheter.” Skulle det ha gällt fler djur än ett enda hade således Naturvårdsverket inte kunnat använda denna paragrafs andra mening. I stället hade 23 a § jaktförordningen måst användas och då hade inte skyddsjakt kunnat tillgripas eftersom vargen inte vållat allvarlig skada eller hotat mänsklig hälsa eller säkerhet. Naturvårdsverket skriver i sitt skyddsjaksbeslut från den 14 februari 2005: ”De skador på tamdjur som vargen har orsakat är sammantaget inte så allvarliga att det i sig kan motivera ett beslut om skyddsjakt med stöd av 23 a §, punkt 3, jaktförordningen och artikel 16 1. b) i Art- och habitatdirektivet.” ”Med stöd av 27 § jaktförordningen kan Naturvårdsverket ge tillstånd till jakt om ett enskilt djur av arterna björn, varg, järv, lo eller örn orsakar allvarliga olägenheter. Naturvårdsverket bedömer att den aktuella

vargen, genom att under en längre tid uppehålla sig i och i närheten av byn Ringvattnet, förorsakat sådan allvarlig olägenhet som avses i 27 § jaktförordningen.”

Lagstiftaren har säkerligen menat att man kan vara mindre restriktiv när det gäller ett enskilt djur än flera djur. Detta är ett logiskt sätt att resonera utom för vargar med fördelaktig genupsättning, som skulle kunna motverka den allvarliga inaveln, vilket var fallet med Ringvattnetvargen. När det gäller vargstammen i Sverige kan ett enskilt djur som bär på avvikande gener vara värt motsvarande flera 10-tals individer. Jaktlagstiftningen tar alltså ingen hänsyn till vilket djur som skjuts.

I rovdjurspropositionen från januari 2001 (s. 42, näst sista stycket) står att läsa: ”För att ett genetiskt utbyte skall kunna äga rum mellan den skandinaviska och den finsk-ryska vargstammen, måste vargar kunna röra sig från gränsen till Finland och till det område där huvuddelen av den skandinaviska vargstammen finns. Ett sådant utbyte är av största vikt för att den skandinaviska vargstammen inte skall bli genetiskt utarmad. Stor restriktivitet bör därför gälla för skydds jakt på ensamgående vargar i dessa områden. Ensamma vargar medför erfarenhetsmässigt heller inte samma problem för rennäringen som revirhållande familjegrupper.”

I framtiden kan fler finska invandrare med unika gener komma att skjutas med stöd av 27 § jaktförordningen. Resultatet blir ökad inavel i den svensk-norska vargstammen, vilket förr eller senare kommer att leda till dess utrotning. Det är därför av största vikt att de få invandrare som faktiskt lyckas ta sig söderut i Sverige från Finland och Ryssland tillåts leva och blanda sina gener med vargar från kärnområdet.

Eftersom skrivningen i rovdjurspropositionen, ovan, inte räcker för att skydda dessa vargar måste 27 § jaktförordningen ändras så att det inte ges utrymme att bevilja skydds jakt på enstaka individer som inte uppfyller villkoren i 23 a § jaktförordningen. Som förslag skulle 27 § t.ex. kunna ha följande lydelse: ”Om det behövs för att förhindra att björn, varg, järv, lo eller örn orsakar allvarliga skador får Naturvårdsverket ge tillstånd till sådan jakt som beskrivs i 23 a §. Om det behövs för att förhindra att säl orsakar skador får Naturvårdsverket ge tillstånd till jakt. Naturvårdsverket får i fall som avses i första meningen föreskriva att beslut om jakt på björn och lo får meddelas av länsstyrelsen. Sådana föreskrifter får endast avse län med fasta stammar av björn och lo.” Detta bör ges regeringen till känna.

2. Skydds jakt med tillstånd, punkt 1 (kd, c)

av Jan Andersson (c) och Björn von der Esch (kd).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 1 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om ändring av 27 § jaktförordningen. Därmed bifaller riksdagen motion 2005/06:MJ529 yrkande 6 och avslår motionerna 2005/06: MJ325 yrkande 2, 2005/06: MJ363, 2005/06: MJ459 yrkande 2, 2005/06: MJ476 yrkande 2, 2005/06: MJ529 yrkande 7 och 2005/06: N243 yrkande 15 i denna del.

Ställningstagande

På flera håll har vargstammen vuxit sig så stark att den utgör ett direkt hot mot lokalbefolkningens möjligheter att leva ett normalt liv. Det måste därför bli möjligt att, där vargens framfart medför stora negativa konsekvenser för de berörda, reglera vargstammen genom någon form av skydds-jakt. Jag anser därför att Naturvårdsverket bör kunna ge länsstyrelserna möjlighet att ge tillstånd till skydds jakt – en skydds jakt av avlysningskaraktär – enligt 27 § jaktförordningen (1997:905) i enlighet med vad som i dag är fallet när det gäller björn och lo. Lokala och regionala myndigheter bör också få fatta beslut om skydds jakt eller andra åtgärder när lokala problem uppstår. Detta bör ges regeringen till känna.

3. Licensjakt på varg, punkt 2 (m)

av Catharina Elmsäter-Svärd (m), Lars Lindblad (m) och Bengt-Anders Johansson (m).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 2 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om licensjakt på varg. Därmed bifaller riksdagen motion 2005/06: MJ487 yrkande 12 och avslår motionerna 2005/06: MJ251 yrkande 5 och 2005/06: MJ542 yrkande 4.

Ställningstagande

Vi anser att det bör göras möjligt att bedriva skydds jakt, reglerad licens-jakt eller avlysnings jakt på varg. Naturvårdsverket bör kunna ge större möjlighet till skydds jakt – en skydds jakt av avlysningskaraktär – enligt 27 § jaktförordningen (1987:905). Jaktvårds kretsarna i varje kommun bör vara de som samordnar jakten över större områden. En sådan begränsad licensjakt bör tillåtas i områden med stark koncentration av varg. Av den anledningen är det rimligt att ett visst antal djur får skjutas i dessa områden. Detta skulle bidra till att minska känslan av vanmakt hos de människor som känner sig drabbade. Detta bör ges regeringen till känna.

4. Licensjakt på varg, punkt 2 (kd)

av Björn von der Esch (kd).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 2 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om licensjakt på varg. Därmed bifaller riksdagen motion 2005/06:MJ542 yrkande 4 och avslår motionerna 2005/06:MJ251 yrkande 5 och 2005/06:MJ487 yrkande 12.

Ställningstagande

Få jaktfrågor engagerar så många medborgare – jägare och icke-jägare – som rovdjursfrågan. De som bor i de alltmer omfattande områdena med stora bestånd av de större rovdjuren är oftast mycket kritiska mot den av riksdagen antagna rovdjurspolitiken. Sannolikheten att befolkningen i rovdjurstäta områden skall kunna acceptera närvaron av rovdjuren ökar om myndigheter och politiker lyssnar och tillgodoser de krav på förändringar som finns. Sedan beslutet fattades i riksdagen har alltfler tamdjur skadats eller dödats av varg. Väl känt är alla angrepp särskilt i Värmland och Uppland men också i andra regioner i landet. Rättsfall i Uppland och Dalsland har gett nytt bränsle i debatten.

Rovdjursforskare menar att dessa problem kommer att öka i områden med en tät vargstam. Detta gäller i synnerhet Värmland vars vildmark i dag troligtvis hyser de flesta vargarna i landet. Med den utveckling vi har i dag av vargens förökning, enligt vissa forskare 20–30 %, kommer vi att få en ohållbar situation i vissa delar av landet. Av den anledningen är det rimligt att ett visst antal djur tillåts skjutas i vargtäta områden. Detta dels för att de på nytt skall få respekt för människan, dels för att få en kontrollerad vargstam. En rimlig rovdjurspolitik bör innehålla åtgärder för att lösa de konflikter som förekomsten av stora rovdjur skapar. Det handlar både om möjligheten att skydda egendom och om att ändra reglerna när detta faktiskt behövs.

I vissa områden har vargstammen vuxit sig så stark att den ger upphov till stora bekymmer för lokalbefolkningen. Av den anledningen är det naturligt att bedriva planerad skyddsjakt eller t.o.m. licensjakt på varg. Detta bör ges regeringen till känna.

5. Skyddsjakt på initiativ av enskild utan tillstånd, punkt 3 (m, fp, kd, c)

av Catharina Elmsäter-Svärd (m), Lars Lindblad (m), Sverker Thorén (fp), Jan Andersson (c), Bengt-Anders Johansson (m), Björn von der Esch (kd) och Marie Wahlgren (fp).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 3 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om ändring av 28 § jaktförordningen. Därmed bifaller riksdagen motion 2005/06: MJ487 yrkande 11 och avslår motionerna 2005/06: MJ206, 2005/06: MJ238, 2005/06: MJ251 yrkande 6, 2005/06: MJ263, 2005/06: MJ270, 2005/06: MJ275 yrkande 1, 2005/06: MJ305 yrkande 2, 2005/06: MJ314 yrkande 1, 2005/06: MJ350 yrkande 6, 2005/06: MJ365 yrkande 1, 2005/06: MJ394 yrkande 22, 2005/06: MJ406 yrkande 1, 2005/06: MJ407, 2005/06: MJ450 yrkande 2, 2005/06: MJ475 yrkande 2, 2005/06: MJ512 yrkande 1, 2005/06: MJ529 yrkandena 4 och 5, 2005/06: MJ542 yrkande 2, 2005/06: MJ578, 2005/06: MJ584 och 2005/06: N243 yrkande 15 i denna del.

Ställningstagande

Till följd av ett snävt och komplicerat formulerat lagrum är möjligheterna till skyddsjakt för den enskilde, utan föregående myndighetsbeslut, i praktiken oerhört små. En förutsättning för att rovdjurspolitiken skall accepteras av fler är att det finns en möjlighet för den enskilde djurägaren att skydda sina djur mot rovdjursangrepp. Rätten bör utsträckas till att också gälla pågående angrepp på djur utanför hägn.

Som det nu är känner människor som bor i de delar av landet där rovdjur frekvent förekommer vanmakt inför sin situation. De är utlämnade till, som det upplevs, myndigheters och politikernas godtycke. Vanmakten i sig skärper motsättningen i sak, vilket också blir till men för rovdjuren. Den av regeringen genomförda ändringen av 28 § med innebörd att tamdjur i hägn skall kunna skyddas från angrepp är inte tillräcklig. Skyddsmöjligheten måste gälla samtliga tamdjur. Detta bör ges regeringen till känna.

6. Beslutsnivån vad gäller skyddsjakt, punkt 4 (m, kd, c)

av Catharina Elmsäter-Svärd (m), Lars Lindblad (m), Jan Andersson (c), Bengt-Anders Johansson (m) och Björn von der Esch (kd).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 4 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om att beslut om skyddsjakt bör fattas på lägre administrativ nivå. Därmed bifaller riksdagen motion 2005/06:MJ487 yrkande 10 och avslår motionerna 2005/06:MJ529 yrkande 8 och 2005/06:N243 yrkande 10.

Ställningstagande

Lokalt kan det förekomma att tamdjur blir rivna i stor omfattning på grund av antingen stor lokal förekomst av någon rovdjursart eller på grund av att något enstaka rovdjur fått smak på tamdjurskött. Att beslut om skyddsjakt på enskilda individer av rovdjur som vållat mycket stor skada skall ligga på central nivå hos Naturvårdsverket är felaktigt från såväl djurskyddssynpunkt för tamdjuren som ur ett äganderättsperspektiv för den enskilde djurägaren. En decentralisering till läns- eller regionnivå av besluten om skyddsjakt på enskilda rovdjur skulle med stor sannolikhet innebära kortare beslutsvägar och snabbare beslut. Enligt vår mening bör länsstyrelserna också ges rätt att besluta om jakt på lodjur i län där arten är rikligt förekommande. En mer öppen attityd mellan myndigheter och jägare torde innebära att man gemensamt kan lösa de problem som en överrepresenterad art skapar. Läns- och regionmyndigheter bör därför få fatta beslut om skyddsjakt eller andra åtgärder när lokala problem uppstår. Detta bör ges regeringen till känna.

7. Lokalt och regionalt inflytande, punkt 5 (kd)

av Björn von der Esch (kd).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 5 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om fördelning av jaktkvot till jaktvårdskretsar. Därmed bifaller riksdagen motion 2005/06:MJ529 yrkande 10 och avslår motionerna 2005/06:MJ251 yrkande 7, 2005/06:MJ275 yrkande 2, 2005/06:MJ314 yrkande 4 och 2005/06:MJ517 yrkande 2.

Ställningstagande

Den svenska björnstammen har visat sig vara betydligt större än vad man tidigare trott, och uppskattades år 2005 till mellan 1 600 och 2 800 individer. Den princip för tilldelning av kvoter för björn som tillämpas är att ett län tilldelas en kvot på ett visst antal björnar. Länsstyrelsen bör få befogenhet att inom länet, genom lokalt förankrade förvaltningsplaner, fördela beviljad kvot till länets jaktvårdskretsar. Det kan i praktiken innebära kommunala björnkvoter inom respektive län. Detta bör ges regeringen till känna.

8. Subsidiaritetsprincipens tillämpning på jakt- och rovdjursfrågor, punkt 6 (m, c)

av Catharina Elmsäter-Svärd (m), Lars Lindblad (m), Jan Andersson (c) och Bengt-Anders Johansson (m).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 6 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om att subsidiaritetsprincipen skall gälla för rovdjurspolitiken. Därmed bifaller riksdagen motion 2005/06:MJ487 yrkande 2 och avslår motionerna 2005/06:MJ305 yrkande 1 och 2005/06:MJ450 yrkande 1.

Ställningstagande

Sverige bör i EU på ett bättre sätt hävda subsidiaritetsprincipen när det gäller jakt- och rovdjurspolitiken. Förhållandena inom olika EU-länder är alltför olika för att man skall kunna ha en gemensam rovdjurspolitik. Särskilt skiljer sig Finland och Sverige från de övriga EU-länderna. I artikel 2 i art- och habitatdirektivet (92/43/EEG) anges att hänsyn skall tas till regionala och lokala särdrag, och motsvarande anges i fågeldirektivet (79/49/EEG). Det finns därför utrymme att hävda nationella särdrag inom jaktens och rovdjurspolitikens område. Regeringen har inte lagt sig tillräckligt vinn om att driva svenska intressen. Detta bör ges regeringen till känna.

9. Dubbelregistrering av älgjakt m.m., punkt 8 (m)

av Catharina Elmsäter-Svärd (m), Lars Lindblad (m) och Bengt-Anders Johansson (m).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 8 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om undanröjande av dubbelregistreringen av älgjakt och om jakttider för älg. Därmed bifaller riksdagen motionerna 2005/06:MJ287, 2005/06:MJ305 yrkande 5 och 2005/06:MJ487 yrkande 8.

Ställningstagande

Samebyarna äger rätt att inom ramen för renskötselrätten jaga och fiska. Detta gäller också licensjakt på älg, både på statens mark och på privat mark. Denna s.k. dubbelregistrering är i lagens mening i sin ordning, även om tolkningen inte accepteras av alla. Dubbelregistreringen innebär en källa till konflikter mellan ortsbojaktlag och samebyns jägare. Den dubbla

jakträtten utgör farliga inslag i jakten och reser frågan om sedvanerätten och markägares rätt till egen mark. Det finns goda skäl att undanröja denna källa till konflikt. Staten har att ta ansvaret i denna fråga och undanröja möjligheten till dubbelregistrering. I de fall där anspråk på kompensations framförs har staten att i görligaste mån finna lösningar för detta.

Dagens förvaltning av älgstammen bygger till stor del på lokalt och regionalt inflytande. Registrering av jaktområden hanteras av länsstyrelserna. Även tilldelningen av älg beslutas huvudsakligen av länsstyrelserna. Även jakttiden beslutas av länsstyrelserna, i så måtto att de får besluta om avslutning av jakten samt eventuellt jaktuppehåll för de nordliga länen där älgjakten startar i september.

Trots de alltmer uttalade intentionerna att förvaltningen skall ske lokalt och regionalt så har regeringen, med något undantag, ändå begränsat möjligheterna för länsstyrelserna att besluta om jakttider för älg som understiger 70 dagar. Detta utan hänsyn till klimat, dagslängd eller problem med älgförvaltningen i områden med stora årstidsvandringar. Denna möjlighet att själva besluta om lämpliga jakttider borde vara fri för länsstyrelserna över hela länsområdet om det finns en uttalad vilja för detta från de lokala samråden av jägare och markägare och efter hörande med viltvårdsnämnden i länet. Det finns anledning att ta bort de sista resterna av en central styrning över älgjakten, eftersom denna inte tar hänsyn till de regionala skillnader som finns i landet. Eftersom länsstyrelsen är den myndighet som har ansvaret för älgförvaltningen i övriga frågor bör också frågan om jakttidens längd vara en fråga som länsstyrelsen har att besluta om.

Det anförda bör ges regeringen till känna.

10. Allmän jakt på skarv m.m., punkt 9 (m, fp, kd, c)

av Catharina Elmsäter-Svärd (m), Lars Lindblad (m), Sverker Thorén (fp), Jan Andersson (c), Bengt-Anders Johansson (m), Björn von der Esch (kd) och Marie Wahlgren (fp).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 9 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförts i reservationen om allmän jakt på skarv. Därmed bifaller riksdagen motionerna 2005/06:MJ228 yrkande 2, 2005/06:MJ269 yrkandena 1 och 2, 2005/06:MJ272 yrkande 2 i denna del, 2005/06:MJ328 yrkande 5, 2005/06: MJ409, 2005/06:MJ446 yrkande 40 i denna del, 2005/06:MJ450 yrkande 4 och 2005/06:MJ487 yrkande 18 och avslår motionerna 2005/06:MJ228 yrkande 1, 2005/06:MJ293 i denna del, 2005/06:MJ305 yrkande 4 i denna del, 2005/06:MJ313, 2005/06:MJ373, 2005/06:MJ389, 2005/06:MJ451 yrkande 2 i denna del, 2005/06:MJ470 och 2005/06:MJ585 yrkande 14 i denna del.

Ställningstagande

Regeringen bör tillåta allmän jakt på skarv. Skarvbeståndet bör då regleras genom traditionell viltförvaltning utifrån jaktetiska principer och med tydliga regler i form av tider och andra villkor. Eftersom skarven inte finns med på EU:s lista över jaktbart vilt kan inget enskilt land i unionen besluta om allmän jakttid. Sverige måste således få kommissionen att ändra detta så att allmän jakt på skarv blir möjlig. Dagens situation kan också uppfattas som förvirrande, framför allt för dem som har sin näring i skärgården. Detta bör ges regeringen till känna.

11. Jakt och friluftsliv ovanför odlingsgränsen, punkt 10 (m)

av Catharina Elmsäter-Svärd (m), Lars Lindblad (m) och Bengt-Anders Johansson (m).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 10 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om lokal förvaltning av vilt ovanför odlingsgränsen. Därmed bifaller riksdagen motion 2005/06: MJ487 yrkande 7 och avslår motionerna 2005/06: MJ529 yrkande 3 och 2005/06: MJ555.

Ställningstagande

Småviltsjakten ovan odlingsgränsen har sedan nuvarande system infördes fått en explosionsartad utveckling, och jakten innebär därmed ett icke oväsentligt tillskott för turismnäringen. Denna småviltsjakt, framför allt ripjakten, innehåller en stor utvecklingsbar ekonomisk potential som kan utnyttjas ytterligare. Mot bakgrund av den stora potential småviltsjakten har anser vi att regeringen bör utreda ett system med lokal förvaltning, i samförstånd mellan lokala turistföretagare och rennäringen. I en eventuell utredning bör dessutom lokalt beslutande, av lokala företrädare för turistföretagare och renägande företag i förening, om avlysning av renbetesområden, storlek på området och tidpunkter, aktuella jaktområden och prissättning av jakten prövas. Detta bör ges regeringen till känna.

12. Jaktgäst vid lodjursjakt, punkt 13 (kd)

av Björn von der Esch (kd).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 13 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om jaktgäst vid lodjursjakt. Därmed bifaller riksdagen motion 2005/06:MJ529 yrkande 9.

Ställningstagande

Den som är mark- eller jakträttsinnehavare får i dag inte ta med sig en jaktgäst för att jaga lodjur såvitt denne inte är folkbokförd i samma län som jaktmarkens belägenhet. Det är visserligen angeläget att jakten på lodjur har en tydlig status som skyddsjakt och inte orienteras mot jaktturism, men kravet på folkbokföring i länet är ett alltför stort ingrepp i jakträttsinnehavarens beslutanderätt. Det torde ligga inom ramen för jaktledarens kompetens att avgöra huruvida en jaktgäst är lämplig att delta i lodjursjakt, och i inget avseende kan denna lämplighet hänga samman med folkbokföring. Jag anser därför att jaktgäst vid lodjursjakt inte skall behöva vara folkbokförd i samma län som jaktmarkens belägenhet. Detta bör ges regeringen till känna.

13. Vissa övriga rovdjursfrågor m.m., punkt 14 (v, mp)

av Åsa Domeij (mp) och Sven-Erik Sjöstrand (v).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 14 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om att ge Naturvårdsverket i uppgift att minska antalet rovdjursdödade tamdjur. Därmed bifaller riksdagen motion 2005/06:MJ296 yrkande 1 och avslår motionerna 2005/06:MJ305 yrkande 3 och 2005/06:MJ517 yrkandena 3 och 4.

Ställningstagande

Ett av problemen som finns gällande varg – och andra rovdjur – är den bristande acceptansen hos många människor för ett ökat antal rovdjur. Man känner oro och osäkerhet för hur farliga rovdjuren är för människor och tamdjur. Denna bristande acceptans är ett hinder för en fortsatt lyckad expansion av rovdjursstammarna. Det blir svårt att uppnå riksdagens mål när det gäller både antal rovdjur och var i landet de skall finnas. Ett av de största bekymren är att skydda hundar mot rovdjuren. Detta gäller nästan helt de frigående jakthundarna vid jakt. År 1999 dödades tolv hundar av varg i Sverige och år 2004 dödades åtta hundar, nästan samtliga i samband med jakt. De andra rovdjuren dödade ett mindre antal hundar. Det är följaktligen inte ett stort allmänt problem, men för den drabbade kan det vara en stor förlust.

Naturvårdsverket och Jägarförbundet skall – inom ramen för sitt allmänna uppdrag – få i uppdrag att utreda möjligheterna att minska antalet rovdjursdödade hundar. Det kan handla om andra jaktmetoder, jakt utan frigående hund, jakttider, speciella jaktregler i rovdjurstäta områden, metoder att skrämja bort rovdjur i stället för att döda dem, etc. När det gäller övriga tamdjur handlar det bl.a. om angrepp på ren och får. Rovdjursstängsel har visat sig vara effektiva för att hindra angrepp från rovdjur men går ej att använda i alla sammanhang, som t.ex. när det gäller ren. Även här skall Naturvårdsverket se över möjligheterna till fler åtgärder för att minska antalet rovdjursdödade tamdjur. Detta bör ges regeringen till känna.

14. Vissa övriga rovdjursfrågor m.m., punkt 14 (m, kd, c)

av Catharina Elmsäter-Svärd (m), Lars Lindblad (m), Jan Andersson (c), Bengt-Anders Johansson (m) och Björn von der Esch (kd).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 14 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om ersättning för personskador och sakskador till följd av rovdjursangrepp. Därmed bifaller riksdagen motion 2005/06:MJ305 yrkande 3 och avslår motionerna 2005/06:MJ296 yrkande 1 och 2005/06:MJ517 yrkandena 3 och 4.

Ställningstagande

Alla skador på tamdjur som orsakas av rovdjur bör ersättas, även de som drabbar exempelvis jakthundar och hästar. En hobbybiodlare som får sina kupor förstörda av björn skall också kunna kräva ersättning för skadorna som uppstår, eftersom detta är statens vilt. Även personskador skall kunna ersättas. För dem som valt att leva och bo på landsbygden ter det sig allt absurdare att rovdjurens liv värderas högre än tamboskapens. Detta bör ges regeringen till känna.

15. Klövvilt m.m., punkt 15 (m, fp)

av Catharina Elmsäter-Svärd (m), Lars Lindblad (m), Sverker Thorén (fp), Bengt-Anders Johansson (m) och Marie Wahlgren (fp).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 15 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om att skogsproduktionen skall vägas mot jaktintresset. Därmed bifaller riksdagen motion 2005/06:MJ440 yrkande 8 och avslår motion 2005/06:MJ449 yrkande 23.

Ställningstagande

Viltskador på växande skog är ett allvarligt hot mot kommande skogsproduktion. I delar av landet är vilttrycket så stort att de trädslag som kan odlas i stort sett inskränker sig till gran. Lövskog, i synnerhet ädellövskog, kräver oftast inhägnader för att alls kunna etablera sig. Det krävs att viltstammarna hålls i balans så att värdet av skogsproduktion vägs mot jaktintresset, vilket kräver ökad samverkan mellan skogsägare och jägare. Detta bör ges regeringen till känna.

16. Klövvilt m.m., punkt 15 (mp)

av Åsa Domeij (mp).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 15 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om minskade klövviltstammar och säkra rovdjursstammar. Därmed bifaller riksdagen motion 2005/06:MJ449 yrkande 23 och avslår motion 2005/06:MJ440 yrkande 8.

Ställningstagande

Stora klövviltstammar kostar i dag skogsbruket stora summor i form av sämre virkeskvalitet och dålig återväxt, vilket inte alls kan jämföras med de ekonomiska vinster jakten inbringar. Då lövträd normalt betas hårdare än barrträd innebär det nuvarande alltför hårda betetrycket att möjligheten att öka lövandelen i skogarna försvåras. I en rapport från Skogforsk anges potential till en årlig värdeökning om en halv miljard kronor årligen om klövviltstammarna minskas. Underlag om betesskadornas omfattning måste tas fram och följas av riktade informationsinsatser till såväl skogsägare som jägare. Jag anser att arbetet med att minska viltbetesskadorna skall kunna finansieras via Viltvårdsfonden. Vidare skall de stora rovdjuret som hör skogen till kunna finna sin hemvist där såväl som skogens andra arter. Varg, järv och lo måste tillåtas öka till nivåer där deras långsiktiga överlevnad är säkrad. Detta bör ges regeringen till känna.

17. Jakt på gäss, punkt 16 (m)

av Catharina Elmsäter-Svärd (m), Lars Lindblad (m) och Bengt-Anders Johansson (m).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 16 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om jakttid på grågäss och kanadagäss. Därmed bifaller riksdagen motion 2005/06:MJ310.

Ställningstagande

I landets södra delar beviljas schablonmässigt en omfattande skydds jakt på bl.a. grågäss och kanadagäss. Jägare i norra Sverige har däremot i praktiken mycket små möjligheter att jaga gäss. Jakten på kanadagäss inleds där den 25 augusti, att jämföra med den 11 augusti i de södra delarna av landet. Detta trots att kanadagässen vid denna tid är väl utvecklade och börjat samlas för flytten söderut. De har då redan lämnat många områden i norr. Jakt på grågäss är i norra Norrland endast tillåten längs Norrbottenskusten, inom 500 meter från havet, under cirka tre veckor med start den 20 augusti. I södra Sverige får grågäss däremot jagas från den 11 augusti. Grågässen i norr flyttar ännu tidigare än kanadagässen och kan i praktiken knappast jagas alls i uppväxtområdena i norr, för att senare utsättas för en mer eller mindre obegränsad skydds jakt på övervintringsmarkerna, där de stämplas som ett problem. En tidigare jaktstart på gäss i hela norra Sverige skulle ge lokalbefolkningen där en möjlighet att skatta gässen innan de flyttar. Dessutom skulle den medge jakt i ett område där gässen betraktas som ett värdefullt vilt och inte ett problem, vilket är jaktetiskt mera tilltalande. Detta bör ges regeringen till känna.

18. Jakt på morkulla, punkt 17 (m, c)

av Catharina Elmsäter-Svärd (m), Lars Lindblad (m), Jan Andersson (c) och Bengt-Anders Johansson (m).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 17 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om jakttid på morkulla. Därmed bifaller riksdagen motion 2005/06:MJ487 yrkande 19 och avslår motion 2005/06:MJ561.

Ställningstagande

Regeringen har med hänvisning till EU förbjudit den svenska jakten på morkulla. Vi menar att den svenska morkullejakten med gamla anor visst kan bedrivas med beaktande av gemenskapsbestämmelserna inom EU. Vi anser därför att regeringen skall återinföra möjligheten att bedriva jakten på morkulla på tider då den traditionellt jagats i Sverige. Detta bör ges regeringen till känna.

19. Jakt på säl, punkt 18 (m)

av Catharina Elmsäter-Svärd (m), Lars Lindblad (m) och Bengt-Anders Johansson (m).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 18 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om att tillåta skyddsjakt på vikaresäl i dess nordligaste utbredningsområde. Därmed bifaller riksdagen motion 2005/06:MJ285 yrkande 1 och avslår motion 2005/06:MJ585 yrkande 14 i denna del.

Ställningstagande

I Bottenviken är gråsälarna bara en av två vanliga och ökande sälarter. Den andra är vikaresälarna. Den senare är enligt många kustbor den som orsakar fisket störst problem. Det är en spridd uppfattning att vikaresälarna i dag har en numerär som gör att stammen skulle tåla en omfattande skyddsjakt, men att jakten hindras av en omfattande byråkrati kring vikaresälens skyddsstatus. Skall fiskets problem med sälskadorna kunna kontrolleras genom skyddsjakt på säl måste även jakt på vikaresäl tillåtas. Enskilda skadegörande sälar kan då fällas, övriga sälar kommer att bli skyggare och mindre benägna att angripa fiskeredskap. Beroende på tilldelningens storlek kan även stammens storlek kontrolleras och vid behov begränsas. Detta bör ges regeringen till känna.

20. Jakt och viltvård m.m., punkt 19 (m)

av Catharina Elmsäter-Svärd (m), Lars Lindblad (m) och Bengt-Anders Johansson (m).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 19 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om jakt och viltvård. Därmed bifaller riksdagen motion 2005/06:MJ487 yrkandena 1 och 4 samt avslår motion 2005/06:MJ345.

Ställningstagande

Jakten har stor betydelse för befolkningen eftersom den ger jägaren avkoppling, rekreation och även motion. Vidare ger jakten utövaren en förbättrad kunskap om vilt och natur, vilket inte minst har betydelse i ljuset av den ökade urbaniseringen. Jakten är också nödvändig för att skapa balans genom viltstammarnas storlek och de skador de orsakar på t.ex. skog och genom bilolyckor. Rekryteringen av nya jägare är väsentlig för framtiden. Jägarens roll och betydelse i viltförvaltningen behöver därför förtydligas och legitimeras i allmänhetens ögon. Den växande opinionen mot jakt kan få förödande effekter i ett längre perspektiv. Vi anser att rätt utförd jakt och viltvård är det ojämförligt bästa sättet att kunna hålla den svenska viltstammen frisk och livskraftig. Detta bör ges regeringen till känna.

Vi anser också att det bör finnas möjlighet för människor som är rörelsehindrade att jaga från motordrivet fordon. Kravet på uppgift om vilket vilt som planeras jagas eller hur många djur som planeras fällas bör tas bort. Jaktförordningen bör därför ändras så att människor med permanenta rörelsehinder undantas från bestämmelsen. Detta bör ges regeringen till känna.

BILAGA

Förteckning över behandlade förslag

Motioner från allmänna motionstiden hösten 2005

2005/06:MJ206 av Rolf Gunnarsson (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om jakt.

2005/06:MJ228 av Nils Fredrik Aurelius (m):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att skyddsjakten av storskarv bör utvidgas.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att allmän jaktid på storskarv bör återinföras.

2005/06:MJ238 av Marietta de Pourbaix-Lundin och Göran Lindblad (båda m):

Riksdagen begär att regeringen ändrar 28 § jaktförordningen så att varg inte skall omfattas av denna paragraf i enlighet med vad som anförs i motionen.

2005/06:MJ251 av Runar Patriksson (fp):

5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om licensjakt/allmän jakt på varg.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om 28 § jaktstadgan.
7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att flytta ned beslutsnivån.

2005/06:MJ263 av Ragnwi Marcelind och Hans Backman (kd, fp):

Riksdagen begär att regeringen återkommer med ett lagförslag som tillåter skyddsjakt på rovdjur inom ett avstånd av 200 m från bostadshus samt inom inhägnad betesmark och vilthägn om hot mot människor eller tamdjur föreligger.

2005/06:MJ265 av Anna Grönlund Krantz (fp):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att harmonisera den svenska och norska lagstiftningen vad gäller tillgänglighet, jakt, friluftsliv och turism.

2005/06:MJ269 av Yvonne Andersson och Anna Lindgren (kd, m):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att Sverige skall verka för att skarven skall tas upp på listan för jaktbart vilt inom Europeiska unionen.
2. Riksdagen begär att regeringen lägger fram förslag om allmän jakt på skarv.

2005/06:MJ270 av Marie Engström (v):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om djurägares rätt att skydda sina tamdjur från rovdjursangrepp.

2005/06:MJ272 av Lars Tysklind och Solveig Hellquist (båda fp):

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om regelförändringar angående jakt på gråsäl och skarv.

2005/06:MJ275 av Jan-Evert Rådström och Ulla Löfgren (båda m):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att ändra 28 § jaktförordningen.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att jakt bör delegeras till regional nivå.

2005/06:MJ285 av Krister Hammarbergh (m):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att tillåta skydds jakt på vikaresäl i dess nordliga utbredningsområde.

2005/06:MJ287 av Krister Hammarbergh (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att ta bort regleringen som förhindrar länsstyrelserna att besluta om jakttider för älg som understiger 70 dagar.

2005/06:MJ293 av Kent Olsson och Inger René (båda m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om jakt på säl och skarv.

2005/06:MJ296 av Sven-Erik Sjöstrand m.fl. (v):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att ge Naturvårdsverket i uppgift att vidta åtgärder för att minska antalet rovdjursdödade tamdjur.

2005/06:MJ305 av Ulla Löfgren och Anita Sidén (båda m):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om subsidiaritetsprincipen.

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om rovdjursangrepp.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om ersättning för skador som vållats av statens vilt.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om jakt på korp och skarv.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om dubbelregistrering av älgjakt.

2005/06:MJ310 av Krister Hammarbergh (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att hela Sverige skall ha allmän jakttid på grågäss och kanadagäss och att samma datum för jaktstart skall gälla i hela landet.

2005/06:MJ311 av Krister Hammarbergh (m):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att utländska jägare inte kan beredas möjlighet att jaga på egen hand inom ramen för småviltsjakt i fjällvärlden.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att utländska jägare kan tillåtas att jaga tillsammans med en auktoriserad jaktguide eller alternativt som gäst tillsammans med en svensk jägare.

2005/06:MJ313 av Agneta Gille och Mats Berglind (båda s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att tillåta allmän jakt på skarv i hela landet.

2005/06:MJ314 av Patrik Norinder (m):

1. Riksdagen begär att regeringen lägger fram förslag om ändring i 28 § jaktförordningen.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att vargstammen skall förvaltas av jägarorganisationerna.

2005/06:MJ325 av Åsa Domeij och Sven-Erik Sjöstrand (mp, v):

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening att 27 § jaktförordningen bör ändras i enlighet med vad som anförs i motionen.

2005/06:MJ328 av Catharina Elmsäter-Svärd m.fl. (m):

5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om jakt på skarv.

2005/06: MJ345 av Agneta Ringman (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om jakt- och fiskeupplåtelse på statens marker och om Sveaskogs ansvar.

2005/06: MJ350 av Anita Brodén m.fl. (fp):

6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att en översyn av 28 § jaktlagen snarast måste genomföras.

2005/06: MJ363 av Kenneth Johansson och Eskil Erlandsson (båda c):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om behovet av att vidta de åtgärder som behövs för att en begränsad jakt på lodjur åter skall medgivas utanför renskötselområdet.

2005/06: MJ365 av Birgitta Carlsson och Eskil Erlandsson (båda c):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om skyndsamt ändring i de paragrafer i jaktförordningen som gör det möjligt att direkt skydda sina tamdjur vid rovdjursangrepp.

2005/06: MJ373 av Ewa Björling (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att tillåta allmän jakt på skarv i Stockholms skärgård.

2005/06: MJ389 av Krister Örnfjäder (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om utökad jakt på skarv.

2005/06: MJ394 av Lars Leijonborg m.fl. (fp):

22. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om ändring i 28 § jaktförordningen.

2005/06: MJ406 av Viviann Gerdin och Rigmor Stenmark (båda c):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att djurägare ges rätt att försvara sin boskap och sina husdjur både i och utanför stängslat område.

2005/06: MJ407 av Eskil Erlandsson och Åsa Torstensson (båda c):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om en rovdjurspolitik som tar hänsyn till människor och näringar samt behovet av en förändring av 28 § jaktförordningen.

2005/06: MJ409 av Eskil Erlandsson och Agne Hansson (båda c):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att införa allmän jakttid på skarv.

2005/06: MJ440 av Catharina Elmsäter-Svärd m.fl. (m):

8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att skogsproduktion vägs mot jaktintresset.

2005/06: MJ446 av Sven Gunnar Persson m.fl. (kd):

40. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att säl- och skarvbestånden skall regleras genom ansvarsfull viltförvaltning utifrån jaktetiska principer och med tydliga regler i form av tider och andra villkor.

2005/06: MJ449 av Åsa Domeij m.fl. (mp, -):

23. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om minskade klövviltstammar och säkra rovviltstammar.

2005/06: MJ450 av Jan Andersson och Eskil Erlandsson (båda c):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om ett starkt lokalt och regionalt inflytande över jaktliga frågor.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om en rovdjurspolitik som tar hänsyn till människor och näringar samt behovet av en ändring i jaktförordningen 28 §.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om behovet av en samlad översyn av älgförvaltningen i landet.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om allmän jakttid för skarv.

2005/06: MJ451 av Annelie Enochson och Per Landgren (båda kd):

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att rädda fisket från förstörelse av säl och skarv.

2005/06: MJ459 av Jörgen Johansson (c):

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att tillåta en friare jakt på rovdjur när artkoncentrationen är för hög.

2005/06: MJ470 av Åsa Lindestam (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om jakt på skarv.

2005/06: MJ475 av Bengt-Anders Johansson m.fl. (m, fp, kd, c):

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i moti-
onen anförs om att ingen ytterligare tid får förspillas vad gäller
förändringen av 28 § jaktförordningen (JFO).

2005/06: MJ476 av Birgitta Ohlsson (fp):

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i moti-
onen anförs om att skydds jakt på varg först bör tillåtas när vargstam-
men nått ett antal på 200 individer och då enbart gälla utvidgad
jakträtt i renskötselområden.

2005/06: MJ487 av Catharina Elmsäter-Svärd m.fl. (m):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i moti-
onen anförs om att jakt och viltvård är det bästa sättet att hålla
viltstammen livskraftig.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i moti-
onen anförs om att Sverige bör bli bättre på att driva svenska
intressen i EU också vad gäller jaktfrågor.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i moti-
onen anförs om jaktmöjligheter för rörelsehindrade.
7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i moti-
onen anförs om att utreda lokal förvaltning av vilt ovanför odlings-
gränsen.
8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i moti-
onen anförs om att undanröja dubbelregistrering av älgjaksområde.
10. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i moti-
onen anförs om beslut om skydds jakt på lägre administrativ nivå.
11. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i moti-
onen anförs om ändring av 28 § jaktförordningen.
12. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i moti-
onen anförs om licensjakt på varg.
18. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i moti-
onen anförs om allmän jakt på skarv.
19. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i moti-
onen anförs om jakt på morkulla.

2005/06: MJ512 av Staffan Danielsson och Anders Larsson (båda c):

1. Riksdagen begär att regeringen lägger fram förslag om ändring av
jaktlagens 28 § så att rätt medges att vid angrepp av varg eller
annat rovdjur på husdjur och jakthund skydda dessa genom att
skjuta rovdjuret.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i moti-
onen anförs om att straffsatserna för jaktbrott ses över i syfte att
sänkas väsentligt.

2005/06:MJ517 av Jan Lindholm (mp):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening att problem med olaga jakt bäst löses genom den metod om inplantering som motionen föreslår.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening att ett ökat lokalt ansvar för jaktens organisering såsom i motionen beskrivs skall eftersträvas.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening att en satsning på förebyggande arbete såsom det beskrivs i motionen skall genomföras.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening att regler om åtel utformas såsom det i motionen beskrivs.

2005/06:MJ529 av Björn von der Esch m.fl. (kd):

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att regeringen snarast bör tillsätta en utredning som skall få i uppdrag att lämna förslag om ett nytt viltförvaltningssystem.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att regeringen bör ta initiativ till försök med lokal samförvaltning av småviltsjakten ovan odlingsgränsen.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om en generell rätt till skydds jakt på rovdjur inom 200 meters avstånd från människors boningar och inhägnat område.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att det bör vara tillåtet att i vissa fall skjuta rovdjur, inklusive varg, i samband med angrepp mot hundar och andra tamdjur som inte ingår i näringsverksamhet.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att 27 § jaktförordningen bör ändras så att Naturvårdsverket får föreskriva att beslut om jakt på varg får meddelas av länsstyrelsen i län med fasta stammar av varg.
7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att det återigen bör bli tillåtet med avlysningsjakt på lo i syfte att begränsa antalet djur i de områden där arten är alltför dominant.
8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att länsstyrelsen bör ges rätt att besluta om skydds jakt på lodjur i de län där arten är rikligt förekommande.
9. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att jaktgäst vid lodjursjakt ej skall behöva vara folkbokförd i samma län som jaktmarkens belägenhet.
10. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att länsstyrelsen bör få befogenhet att inom länet, genom lokalt förankrade förvaltningsplaner, fördela beviljad kvot till länets jaktvårdskretsar.

2005/06: MJ542 av Dan Kihlström och Mikael Oscarsson (båda kd):

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om ändring i 28 § jaktförordningen.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om att begränsad licensjakt tillåts i områden med stark koncentration av varg.

2005/06: MJ555 av Maria Öberg och Marie Nordén (båda s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om småviltsjakt och turism.

2005/06: MJ561 av Gunnar Sandberg och Marie Nordén (båda s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om jakt på morkulla.

2005/06: MJ578 av Karl Gustav Abramsson och Marie Nordén (båda s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om behovet av ändringar i jaktförordningen 28 §.

2005/06: MJ584 av Jörgen Johansson och Annika Carlsson (båda c):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att 28 § jaktförordningen ändras så att möjligheten att försvara tamdjur från rovdjursangrepp gäller oavsett var djuret befinner sig.

2005/06: MJ585 av Åsa Torstensson och Jan Andersson (båda c):

14. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om möjligheter att säl och skarv blir en värdefull resurs som ger ekonomiskt tillskott för kustbefolkningen genom produkt- och livsmedelsutveckling.

2005/06: N243 av Anita Brodén och Runar Patriksson (båda fp):

10. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om delegationsrätt av skyddsjaktsbeslut från Naturvårdsverket till länsstyrelserna.
15. Riksdagen begär att regeringen låter göra en översyn och förändring av lagstiftningen av 27 § och 28 § jaktförordningen.